

# HALKIN SESi 149

21 ŞUBAT 1977  
400 KURUŞ

*Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!*



**ERDEMİR İŞÇİLERİ  
TÜRKLER – ERTÜRK'ÜN  
KOMPLOSUNU BOŞA ÇIKARDI**

# TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN KURULUŞUNUN DÜNYADAKİ YANKILARI

Türkiye İşçi Köylü Partisinin kuruluşu Türkiye'de ve dünyada çeşitli yankılara yol açtı.

TİKP'nin kuruluşuyla ilgili dünya basınında,  
radyolarda çeşitli haber ve makaleler yer alıyor.

Bunların bir bölümünü yayınlıyoruz

## PEKİN RADYOSU

Pekin Radyosu, 5 Şubat 1978 tarihli Türkçe yayınında, Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin kurulduğu haberini şöyle verdi:

"Türkiye gazetelerinin bildirdiklerine göre Doğu Perinçek başkanlığında yeni bir siyasi parti, Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) kurulmuştur. Türkiye gazetelerinden alınan haberlere göre, Doğu Perinçek, 30 Ocak günü Ankara'da düzenlenen bir basın toplantısında Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin Amerikan emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıktığını ve Rusya'yla işbirliği ve dostluk perdesi altında tezgahlanan teslimiyet anlaşmalarına karşı kararlı olarak mücadele vereceğini açıklamıştır. Türkiye'nin Yunanistan'la olan dostluğunu pekiştirmesi ve Üçüncü Dünya'yla birliğini güçlendirmesinden yana olan Türkiye İşçi Köylü Partisi Başkanı Doğu Perinçek, Kıbrıs'ın iç işlerine iki süper devletin karışmaması gerektiğini de belirterek, Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin son amacının sınıfsız toplumu gerçekleştirmek olduğunu açıkladı."

## YENİ ÇİN HABER AJANSI (Sinhua)

Yeni Çin Haber Ajansı (Sinhua) Türkiye İşçi Köylü Partisi'nin kurulması haberini 6 Şubat 1978 tarihli sayısında verdi. Haberin tamamını aşağıda sunuyoruz:

"Türkiye'deki basının bildirdiğine göre, ülkede yeni bir parti, Türkiye İşçi Köylü Partisi kuruldu.

"30 Ocak'ta Parti kurucularının yaptığı basın toplantısında Doğu Perinçek, kurucuların o gün Partinin kurulduğunu Türkiye hükümetine bildirdiklerini açıkladı. Partinin program ve tüzüğü gazetecilere dağıtıldı. Partinin kurucuları basın toplantısından sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal'in Anıtkabrine çelenk koydular.

"Türkiye basını Doğu Perinçek'in Parti Başkanı seçildiğini bildirdi.

"Türkiye'de yayınlanan 'Milliyet' gazetesi Doğu Perinçek'in, basın toplantısında Partisinin, Ame-

rikan emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadele edeceğini söylediğini yazdı. Doğu Perinçek şöyle dedi: 'Rusya'yla 'dostluk ve işbirliği' perdesi altında tezgahlanan teslimiyet anlaşmalarına karşı kararlı olarak mücadele edeceğiz.' Doğu Perinçek Türkiye'nin Yunanistan'la dostluğunu ve Üçüncü Dünya ile birliğini güçlendirmesini istedi. Partinin, 'devrimcilerle hiç bir ilgisi' olmayan bomba atmak ve banka soymak gibi her türlü maceracı ve terörcü eyleme karşı olduğunu ekledi.

"Türkiye'de yayınlanan 'Yeni Ulus' gazetesi Doğu Perinçek'in, iki süper devletin Kıbrıs'tan ellerini çekmesi gerektiğini de belirttiğini yazdı.

"Diğer bir Türk gazetesi 'Cumhuriyet', Doğu Perinçek'in partimizin son amacı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir dediğini belirtti.

"30 Ocak'ta Türkiye Radyo ve Televizyonu akşam haberlerinde yeni partinin kurulduğunu bildirdi."

## BATI ALMANYA RADYOSU

Batı Almanya Radyosu'nun 1 Şubat 1978 tarihli yayınında şöyle deniyor:

"TİKP kuruldu. Parti kurucularından Doğu Perinçek, TİKP'nin siyasal amacını özetle şöyle anlattı: 'Partimizin son amacı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir. TİKP, bu amaca ulaşmak için emperyalizmi ve ortaçağ karanlığını tasfiye edecek olan milli demokratik devrimi gerçekleştirecek ve işçi köylü ittifakına dayanan proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirecek, sosyalizmin kuruluşuna önderlik edecektir.'

"Ecevit iktidarını titizlikle izleyeceklerini bildiren Perinçek, bu konuda da şunları söyledi: 'Ecevit hükümetine karşı siyasetimiz hem dostluk, hem mücadeledir. Ecevit hükümeti Kıbrıs'tan geri çekilmede, Yunanistan'la dostluk kurmada, Üçüncü Dünya ile birleşmede, Kontrgerillanın üzerine yürümede cesur olmalıdır. O zaman halkın ve Partimizin desteğini kazanacaktır. Öte yandan, iki süper devletle, özellikle Sovyetler Birliği ile uzlaştığı, faşizme taviz verdiği her yerde hükümete karşı mücadele edeceğiz.'

## GUARDIAN GAZETESİ

THE GUARDIAN  
Printed in London and Manchester  
Friday February 17 1978 15p

İngiltere'de yayınlanan Guardian gazetesi, 31 Ocak tarihli sayısında Türkiye İşçi Köylü Par-

tisinin kurulduğu haberini verdi. Guardian gazetesinin Türkiye muhabirinin Ankara'dan gönderdiği haber, "Türkiye'deki kanunlar yeni bir sol kanat partisinin kurulmasına izin vermiyor" başlığını taşıyor. Haberde Doğu Perinçek'in açıklamaları ile Türk Ceza Kanunundaki 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması yolundaki yeni eğilimden söz ediliyor. Ceza Kanunumuzun Mussolini'nin faşist İtalyan Kanunundan kopya edildiği belirtiliyor.

Guardian'ın Ankara muhabiri David Tonge, Doğu Perinçek'le görüşüğünü belirtiyor. Doğu Perinçek'in hem Amerikan'ın hem de Rusya'nın sömürücü olduklarını söylediğini, Sovyetler Birliğini yöneticilerinden Yeni Çarlar diye sözettiğini yazıyor. Doğu Perinçek'le görüştüğü odada Mustafa Suphi'nin resminin asılı olduğuna değiniliyor.

## SÜDDEUTSCHE ZEITUNG

Süddeutsche Zeitung  
MÜNCHNER NEUESTE NACHRICHTEN AUS POLITIK KULTUR WIRTSCHAFT SPORT  
München (Donnerstag, 16. Februar 1978) 100 Pfennig

Münih'te yayınlanan Süddeutsche Zeitung gazetesi de Türkiye İşçi Köylü Partisinin kurulduğu haberini "Türkiye Komünist Partisi Resmen Kuruldu" başlığı altında verdi. Haberde şöyle deniliyor:

"Türkiye'de ülkenin tarihinde, ilk Komünist Partisi kuruldu: 'Türkiye İşçi Köylü Partisi' Doğu Perinçek'in yönetiminde Marksist-Leninist bir parti. Doğu Perinçek ve diğer 36 Parti kurucusu kendilerini Moskova'ya bağlı illegal Türkiye Komünist Partisinin muhalefeti olarak görüyorlar. Halen yürürlükte olan Ceza Kanununa göre, komünist dernek ve partilerin kurulması yasak ama bu kanun maddesi kaldırılacak."

## MOSKOVA RADYOSU

Moskova Radyosunun 8 Şubat tarihli 12.30-13.00 Türkçe yayınından:

"Cumhuriyet gazetesinin bildirdiğine göre, Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi Yönetim Kurulunun bildirisinde, ülkedeki Maocuların kendilerini solcular sandıklarını, gerçekte ise uluslararası kapital ve gerciliğin yordakçıları oldukları bildiriliyor. Bildiride şu noktaya da işaret ediliyor:

"Geçenlerde Türkiye'de kurulan İşçi Köylü Partisinin gerçek amacı, (bu partinin ismine rağmen) emekçi kesimine olan düşmanlıktır."

# Yumuşama masalları mı? müdafa-i hukuk ruhu mu?

Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün, bütçe görüşmeleri sırasında detant (yumuşama) ilkelerini ve Helsinki Senedini hükümetin de benimsediğini belirtti. Gündüz Ökçün, bu konuşması sırasında, Atatürk'ün de "yurtta barış, dünyada barış" sözleriyle yumuşama ilkelerini yıllar önce "öngördüğünü" iddia etti.

Yumuşama ilkeleri benimsenerek ne yapılabilir? Dünyada yumuşama denilen şey nedir? Dışişleri Bakanı, Türkiye ordusunun silahsızlandırılmasını, savunma gücümüzün azaltılmasını mı istemektedir? Yumuşama, Sovyetler Birliği tarafından yayılmaya çalışılan bir palavradır. Sovyetler Birliği azgınca silahlanmaktadır. Sosyal-emperyalistlerin saldırı, müdahale, yıkıcılık, tehdit faaliyetleri dünyanın her tarafında apaçık ortadadır. Sovyetler Birliği bir elinde süngüsü ile çeşitli ülkelere saldırırken diğer elindeki barış külünü dünya halklarının gözüne serpmek istemektedir. İşte yumuşama, bu barış külünün ismidir. Yumuşama masallarının amacı, ezilen ülkelerin ve bütün dünyanın silahsızlandırılması ve mücadele güçlerinin zayıflatılmasıdır. Ezilen bir ülkenin bu palavralara kanarak dış politika yürütmesi gafletten başka bir şey olamaz. Sosyal-emperyalistlere savunma gücümüzle mi karşı koyacağız, yoksa senet denilen kâğıt parçalarıyla mı? Sovyet uçak gemisi Kiev, boğazlarımızdan Montrö anlaşmasına aykırı olarak geçerken, bu senet mi gösterilmiştir? Şimdi sosyal-emperyalistler bu senedin hangi maddesini gerçekleştirmek için Minsk uçak gemisini Akdeniz'e yollayacaklar? Bu senedin ne anlama geldiğini ülkesi işgale uğrayan Çekoslovakya halkı ve kafasına Rus bombaları yağan Afrika halkları çok iyi bilmektedir.

## "DÜNYADA BARIŞ" NASIL GERÇEKLEŞİR?

Atatürk'ün "yurtta barış, dünyada barış" sözüyle, yumuşama ilkelerinin ve Helsinki Senedinin ne ilgisi vardır? Evet, Atatürk'ün dediği gibi dünya halkları savaşa karşıydılar ve bugün de savaş istememektedirler. Ama

Atatürk, "dünyada barış" sözünü emperyalizme karşı ilk milli kurtuluş savaşının komutanı olarak söylemiştir. Barış, dünyanın en büyük savaş makinasının boş vaatlerine kanarak değil, bu uğurda mücadele edilerek gerçekleşebilir. Ve bu yurdu korumak, ulusal savunmayı güçlendirmek, yeni bir dünya savaşına hazırlıklı olmak ve emperyalistlere karşı bağımsızlık için mücadele etmekle mümkün olabilir. Dünyada barışı gerçekleştirmek için bütün ülkeler iki süper devletin ve özellikle sosyal-emperyalistlerin saldırısına karşı hazırlıklı olmalı ve savaş tehlikesine karşı en geniş dünya birleşik cephesini kurmalıydılar.

Evet, milli kurtuluş savaşı yıllarında da birtakım senetler ve sözde barış vaatleri vardı. Mesela Sevr barışı, mesela Vilson ilkeleri, Türkiye halkı bu palavralara itibar etmedi, bağımsızlığını savaşarak kazandı. Milli kurtuluş savaşı sırasında da barış palavralarını savunanlar vardı. Bunlar milli kurtuluş savaşına karşı çıktılar ve emperyalistlerin istila emellerine hizmet ettiler. Barışı gerçekleştirecek olan, Sevr anlaşması, Vilson ilkeleri, Helsinki Nihai Senetleri, yumuşama masalları değil, Mustafa Kemal'in müdafa-i hukuk ruhudur.

## TEPEMİZDE SOSYAL-EMPERYALİSTLER DURDUKÇA, BARIŞ HAYALDİR

Dünyada emperyalizm varoldukça barış hayaldir. Emperyalizm, savaş demektir. Emperyalizm, dünya imparatorluğu için en büyük emperyalist devletlerin kıyasıya mücadelesi demektir. Bugün Türkiye bütçesinin binlerce katı ruble ve dolar savaş hazırlıklarına yatırılmaktadır. İki süper devletin kıskırttığı savaş tehlikesi artmaktadır. Sosyal-emperyalistler, en başta Avrupa'yı elc geçirmeyi tasarlamaktadır. Ve bir savaş durumunda Avrupa'nın kanadında bulunan Türkiye topun ağzındadır. Sosyal-emperyalistlerin sınırlarımızın hemen yakınındaki savaş manevraları bilinmektedir. Sovyetler Birliğinin, sahte TKP'siyle, İGD'si, İKD'siyle, Barış Derneği'nin yaydığı ninni-

lerle elde etmek istediği, Türkiye'yi uyutmak ve saldırısı için elverişli şartlar yaratmaktadır.

## "SINIRDA ÖNLEM ALINMASI" KİMİ KORKUTUYOR?

Ecevit, geçtiğimiz günlerde ulusal savunma konusunda bir konuşma yaptı. Revizyonistlerin Politika gazetesi, bu konuşmada böyle bir cümle hiç olmadığı halde konuşmayı "Ulusal güvenlik sınırda önlem olarak değil, dışta saygınlık kazanarak sağlanır" başlığıyla verdi. Bu, hükümet ve bütün halk için uyarıcı olmalıdır. "Sınırda önlem alınması"... İşte Rusya'nın en çok tedirgin olduğu nokta budur. "Ulusal güvenlik" in lafı bile geçmesin. Sahte TKP'si, İGD'si, İKD'si, Barış Derneği hemen yaygarayı basmaktadır. Dillerindeki slogan, "savaş değil, barış; silah değil kreş" dir. Amaçları silahlı Rusya karşısında silahsız ve savunmasız bir Türkiye'dir. Bunların amacı kreş kurmak değil, Türkiye halkını ve çocuklarını bombalattırmasıdır.

Bütün bu gerçekler, barış palavralarını bir yana bırakıp iki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalistlerine karşı silahlanmanın ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Türkiye, kendi öz kaynaklarımıza dayanan bir yurt savunması siyaseti izlemelidir. Bu savunma ancak halkın silahlanmasıyla gerçekleşebilir. Ecevit'in, "Yurdun her köşesinde, her yurttaşın, her an hazırlıklı olacağı sürekli ve yaygın savunma" sözlerini hayata geçirmenin yolu da budur. Yurt savunması en başta halkın meselesidir. Yurdu emperyalistlere çığnetmeyecek olan en kararlı güç, başta proletarya olmak üzere emekçi halkımızdır. Ancak halka güvenen ve halk kitlelerine dayanan bir yurt savunması siyaseti başarıya ulaşabilir. Hükümet, gerçek bir yurt savunması siyaseti izlemek istiyorsa, halkın bağımsızlık talebine kulak vermeli, Rus sosyal-emperyalistlerine ve ülkemizdeki beşinci kola karşı kararlı bir tutum almalıdır.

## HALKIN SESİ



## FİLİSTİN'DE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARIMIZI ANIYORUZ

Filistin'de şehit düşen Ahmet Özdemir arkadaşımız, çeşitli kitle mücadelelerine katılmış, yaralanmış, hapse düşmüştü. 6. Filoya karşı bir eylem sırasında yakalanmış ve yargılanmıştı. Fotoğrafta, Ahmet Özdemir yargılanırken görülmektedir.

Bundan beş yıl önce 21 Şubat 1973'de Filistin'de, Nahr-el Bared'de Bora Gözen, Cafer Topçu, Kerim Öztürk, Ali Kiraz, Gürol İban, Şükrü Öktü, Ahmet Özdemir ve Yücel Özbek arkadaşlarımız şehit oldular. Onlar, Filistin halkının kurtuluşu ve halkların dayanışması uğrunda mücadele ederken İsrail siyonistleri tarafından katledildiler.

Sekiz arkadaşımız, Türkiye halkının hiç bir zaman unutamayacağı seçkin evlatlarıdır. Onlar, 1960'larda, proletarya partisinin yeniden inşasında vargüçleriyle mücadele ettiler. Fabrikalarda, köylerde, emperyalizm karşı kitle eylemlerinde, işkencede, mahkemede, zindanda kendilerini Türkiye emekçilerinin kurtuluş davasına adadılar. Onlar parti davasını önderleri ve neferleriydiler. Boraların, Caferlerin, Kerimlerin uğrunda mücadele verdikleri bayrak, bugün Türkiye emekçilerinin ellerinde yükseliyo Halkımız, onların anısını yaşatacak ve devrim davasını mutlaka zafere ulaştıracaktır.

## HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ \* Sahibi: HOSEYİN KARANLIK \* Yazı İşleri Müdürü: LEYLA ÇOMBOS \* YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. \* Baskı: DAILY NEWS \* YAZIŞMA ve ABONE: P.K.1103 Karaköy-İST \* ABONE YURTDIŞI: Yıllık 200 Altı aylık 100 İLRA \* YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 İLRA \* Yayın İlanları: 200 İLRA \* Genel Dağıtım:

İST \* TÜR - DA, Hamam Sok. No:4 Çağaloğlu - İST \* TÜR - DA, Menekşe Sok. No:16 Kızılay - ANKARA \* TÜR - DA, 847 Sok. Birlik Han No: 34/9 Konak - İZMİR \* TÜR - DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No:13 ADANA \* TÜR - DA, Gazi Cad. Güçlü Pasajı Kat:1 No:21 DİYARBAKIR \* YILDIZ KİTAPevi Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP \* Yurtdışı Dağıtım: ORIENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D - 6000 FRANKFURT Tel: 49 61 72

# ERDEMİR işçileri revizyonist ihaneti adım adım yaşadı

Günlerdir gazetelerin birinci sayfalarında yer alan ERDEMİR olayını iyi değerlendirebilmek, Ereğli Demir Çelik Fabrikalarında çalışan binlerce işçinin Maden-İş'ten ayrılıp bağımsız bir sendika kurmalarıyla sonuçlanan olayı kavrayabilmek için, biraz gerilere, grev öncesi günlere dönmek yararlı olacaktır.

## ERDEMİR DELEGELERİNİN GENEL KURULA KATILMALARI ENGELLENMİŞTİ

Maden-İş 9. Bölge temsilciliği, uzun süredir Maden-İş Genel Merkezini ele geçiren Ertürk-Meriç-Türkler çetesine muhalefet eden bir bölge olarak bilinir. Aralık ayında yapılan DİSK Genel Kurulu sırasında Ertürk-Türkler ekibi, 9. Bölge muhalefetinin Genel Kurulda temsil edilmesini önlemek için bir dizi manevra çevirmişlerdi. Ereğli Bölgesinden Genel Kurula sadece iki doğal delege katılabilmiş, diğer Ereğli delegelerinin yerine ise, başka yerlerden altı revizyonist şakşakçı atanmıştı. 8000 ERDEMİR işçisi DİSK Genel Kuruluna bir telgraf göndererek revizyonistlerin bu oyununu ve Genel Kurula kendi delegeleri ile katılmayışlarını protesto etmişlerdi.

## ERDEMİR GRUP SÖZLEŞMESİNE HAYIR DEYİNCE...

MESS'le Maden-İş arasında 63 işyeri için sürdürülen sözleşme görüşmelerinin sonuçlanmak üzere olduğu günlerde, MESS patronları, sözleşme görüşmeleri 17 Nisandan beri devam eden ERDEMİR'in de grup sözleşmeleri kapsamına alınması için direttiler. Maden-İş Genel Merkezi MESS'in bu isteğini kabul etti. Fakat, ERDEMİR işçileri ve 9. Bölge temsilciliği ERDEMİR'in imzalanmış grup sözleşmesine dahil edilmesine karşı çıktılar ve greve kararlı olduklarını belirttiler.

Revizyonist yönetimle 9. Bölge temsilciliği arasında ortaya çıkan bu çelişki kısa zamanda derinleşti. Bundan bir ay kadar önce, ERDEMİR işçileri, MESS'in ve Maden-İş Genel Merkezinin tutumunu protesto etmek amacıyla bir gösteri yürüyüşü düzenleme hazırlığına giriştiler. Hazırlığı haber alan revizyonistler, Bölge temsilcisi Şükrü Özbayrak ile Mahir Çetin'i alelacele İstanbul'a çağırarak görüşmek istediler. İstanbul'da yapılan görüşmeler Şükrü Özbayrak'ın grup sözleşmesine razı olmaması ve ERDEMİR'in ayrı olarak greve gideceğini belirtmesi üzerine sonuçsuz kaldı. İsteklerini görüşmelerle kabul ettiremeyeceklerini anlayan Türkler-Ertürk grubu, bu defa zorbalık gösterilerine başladılar. Mehmet Ertürk, Mahir Çetin'i "Sen TKP'ye karşısın" diyerek sendikadan kovdu. Görüşmelerin böylece kesilmesinden sonra Ereğli'ye dönen 9. Bölge yetkilileri, ERDEMİR işçilerinin talebine uyarak grevi başlattılar.

## ENGELLEYEMEDİKLERİ GREVİ KIRMAYA ÇALIŞTILAR

ERDEMİR grevinin başlamasını engelleyemeyen revizyonistler, Grevi başlandıktan sonra kırmak için ellerinden geleni yaptılar. Grevin ikinci gününde, Şükrü Özbayrak, görüşmeler yapmak için Ankara'ya giderken, Türkler de 9. Bölgede hiç bir görevi ve yetkisi olmayan Yakup Erdem'i grevi kırdırmak için İstanbul'a çağırıyordu. ERDEMİR işçileri ve temsilciler, Genel Merkezin bu bölücü ve grev kırıcı tavrına karşı sert tepki gösterdiler. O gün sendika binası önünde yapılan bir toplantıda, bir işçi temsilcisi bütün işçilerin duygularını şöyle dile getirdi:

"Bağlı olduğumuz Maden-İş Sendikası'ndan grevimizin ikinci gününde de bir ilgi görmedik. Ancak şuna inanıyoruz ki, grev Maden-İş Sendikası'nın değil, ERDEMİR işçilerininidir. Biz ERDEMİR işçileri grevimizi kesin olarak uyguluyoruz. Bölge temsilcimiz Şükrü Özbayrak'tan başka kimseyi de tanımıyoruz."

Böylece, ERDEMİR grevi, Maden-İş'teki revizyonistlerin kontrolleri dışında bir grev olarak başladı ve üç gün devam etti. Grevin üçüncü gününde anlaşma sağlandı. Sözleşme 17 Nisan 1977 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere imzalanmıştı. Böylece, hem MESS'in, hem de Maden-İş'in hesapları suya düşmüş, ERDEMİR grup sözleşmelerinin dışında kalmış oluyordu.

## AYNI GÜN İŞLETİLEN DİSİPLİN KURULLARI

İmzalanan sözleşmeye MESS ve Maden-İş, aynı günde ve aynı şekilde tepki gösterdiler. MESS'in ERDEMİR işverenini tek başına sözleşme imzaladığı için disiplin kuruluna sevkettiğini açıkladığı gün, Maden-İş Genel Merkezi de, 9. Bölge temsilcisinin kendi başına greve çıktığı ve sözleşme imzaladığı için disiplin kuruluna sevk edildiğini açıklıyordu. İşçi ve işveren sendikaları yöneticilerinin aldıkları bu ortak tutum, onların grup sözleşmelerini işçi sınıfına kabul ettirme noktasında nasıl bir menfaat birliği içinde olduklarını ve revizyonist sendika ağalarının aylarca "grup sözleşmelerine karşıyız" demelerinin ne büyük bir sahtekarlık olduğunu en açık bir şekilde gözler önüne serdi.

Disiplin Kuruluna sevk haberinin hemen ertesi gün, Şükrü Özbayrak'ın görevden alınışı geldi. Fakat revizyonistlerin bu defaki tasfiyesi tersine tepmişti. Bu kararla birlikte, 9. Bölge temsilciliği Maden-İş'ten ayrılarak bağımsız bir sendika kurdu.



Erdemir işçileri Maden-İş'ten istifa ederlerken

# ERDEMİR işçileri Türkler-Ertürk çetesine karşı ayaklandı

Maden-İş tabanında sendikanın yönetimini gasbeden revizyonist yönetime karşı aylardır biriken öfke ve hoşnutsuzluk, ERDEMİR'de patlak verdi. Binlerce ERDEMİR işçisi, Genel Merkezin bölge temsilcilerini görevden almasını protesto ederek sendikadan istifa ettiler. Şimdi ERDEMİR'de yeni bir sendika var. Devrimci Maden-İş Sendikası. Erdemir işçileri günlerdir Türkler-Ertürk-Meriç çetesinin aleyhinde gösteriler yapıyorlar. Sendikanın kurulduğu gün işçiler marşlar söyleyerek ilçe merkezine kadar yürüyüş yaptılar. Ertesi gün yine binlerce işçi sendika binası önünde toplanmıştı. Konuşmacılar revizyonist çetenin suçlarını teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Devrimci Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Şükrü Özbayrak basına bir açıklama yaparak Maden-İş'ten ayrılmalarının sebeplerini şöyle açıkladı:

"Maden-İş Merkez Yürütme Kurulu üyeleri, 8 aylık bir grevden sonra, 63 işyerindeki işçileri MESS'e satmışlardır. Sendikanın tepesindeki menfaat şebekesi,

kendi diktatörlüklerini gerçekleştirmek için mücadeleyi amacından saptırmışlardır. Bunlar MESS'le birleşerek işçilere ihanet etmişler, bu ihanetlerini yüzlerine vuran işçileri işten attırılmışlardır. ERDEMİR işçilerinin hakları üzerinden çıkar sağlamayı amaçlayan sahte imza uzmanı Cevdet Yılmaz'ı kendilerini temsilen göreve atayarak ERDEMİR işçisine karşı demokratik olmayan usulleri uygulamak istedikleri anlaşıldığından Türkiye Maden-İş Sendikası'ndan kopup bağımsızlığımızı ilan ettik."

Olaylardan telaşa kapılan revizyonistler, Yönetim Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırdı. Üç araba İGD'li ayrıca revizyonist elebaşardan Süleyman Üstün ve Murat Tokmak alelacele Ereğli'ye yollandı. Politika gazetesinin yazdığına bakılırsa "eski yönetimden görevi devralmak için giden bu 81 görevli" Ereğli'de işçilerin yuhalamaları karşılındılar ve kaçmak zorunda kaldılar. Süleyman Üstün selameti karakola sığınmakta buldu.

Devrimci Maden-İş Sendikası Kurucu üyeleri, Çalışma Bakanlığına bir telgraf çekerek Maden-İş yönetiminin son dönemde yaptığı bazı yolsuzlukları açıkladılar ve bu yolsuzlukların hesabının sorulmasını istediler. Telgrafta açıklanan yolsuzluk örnekleri şöyle:

"Maden-İş Genel Sekreteri Mehmet Ertürk, sakata ayrılmak için aldığı rapor için 150 bin lira rüşvet ödemmiştir. Bu rüşvet parası Maden-İş'in kasasından çıkmış ve İzmir mitingi masrafı olarak gösterilmiştir.

Genel Yürütme Kurulu üyesi Bahtiyar Erkul İzmir Bölgesinde zimmetine 250 bin lira para geçirmiş, bu konu ile ilgili kayıtları imha etmiştir.

Kemal Türkler yakınlarından birine, Maden-İş kasasından 270 bin lira vermiştir.

MESS grevleri boyunca yurt içinden ve yurt dışından gelen milyonlarca lira paranın hesabı hiç bir şekilde verilmemiş ve bu paranın büyük kısmı Türkler ve arkadaşları tarafından yenmiştir.

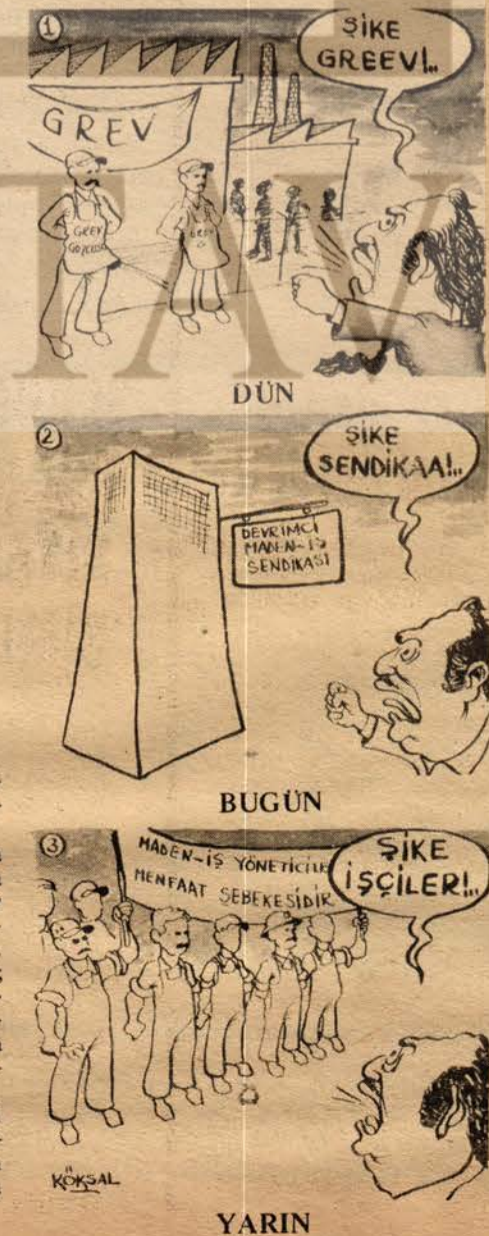
Politika gazetesinin şimdiye kadar ki zararı 18 milyon lirayı bulmuştur. Bu zarar maden işçilerinin aidatlarından ödenmiştir.

DİSK-KENT için toplanan toplam 3027 kişiden alınan 6,5 milyon lira da yine Türkler ve arkadaşları tarafından harcanmıştır.

Kemal Türkler sendika kasasından 142 bin lirayı Gönem'de yapılan eğitim seminerlerinin masrafları olarak göstermek suretiyle zimmetine geçirmiştir.

Genel Yürütme Kurulu üyelerinden Kemal Daysal, Bursa örgütlenmesi çalışmalarının masrafı adı altında 100 bin lirayı zimmetine geçirmiştir."

Maden-İş'teki revizyonistlerin ERDEMİR grevini "Şike grev" olarak nitelmesi ve 9. Bölge temsilcilerini ihanetle suçlaması üzerine, Devrimci Maden-İş yöneticileri dün bir açıklama yaparak Kemal Türkler'i bütün halkın önünde hesaplaşmak üzere açık oturuma çağırdılar. İşçi sınıfına karşı her türlü suçu isleyen Kemal Türkler bakalım bu çağrıya ne cevap verecek?



## İşçiler paraları almadan revizyonistler maaşlara el attı

MESS grevlerinin bitiminin hemen ertesinde, grev ve lokavtta olan fabrikaların temsilcileri sendika merkezinden yazılı bir talimat aldılar. Talimata göre sendikanın bir yevmiye olan aidatı da ücretlerin artmasıyla birlikte arttığında, işçilere ilk birikmiş zamların ödemesi yapıldığında, sendika da grevde geçen sürede kesemediği aidatların farklarını, kesecekti. Yani, işçi başına ortalama 500 lira para.

Grevden yeni çıkan işçiler daha alacakları paranın yüzünü görmeden revizyonistlerin eli aidat diye maaş bordrolarına uzanıyor. Ne aidatı istiyorlar? Sekiz ay boyunca ne verdiler ki, ne istiyorlar? Tüzüğe göre her işçiden bir yevmiye aidat kesilmiştir. Yevmiyeler yükseldikçe aidatlar da yükselmiştir! Pekî, sekiz ay boyunca tüzük

neredeydi? Tüzükte grevdeki işçiye yevmiyesinin yüzde 70'i ödenir diye yazdığını unutmuşlar mıydı?

MESS grevcileri işbaşı yapalı bir haftaya yakın bir zaman oluyor. Fabrikalarda hala sözleşme metninden haber yok. İşçiler temsilcilere, temsilciler sendikacılara soruyor. "Nerede sözleşme metnimiz" diye. Sendikacılar ise hep aynı cevabı veriyor; "Çok yakında gelecek". Revizyonistler, işçilere ne şartlarla işbaşı yaptıklarını açıklamakta hiç aceleci davranmıyorlar. Ama iş alacak meselesine geldi miydi bir dakika kaybetmek yok.

Maden işçileri şimdiye kadar ödediği aidatların nereye gittiğini artık çok iyi öğrendi. Bu azgın yiyici takımın eline teslim edilen bir kuruşun bile haram olduğunu iyi biliyor.

DiSK' in 11.kuruluş yıldönümü toplantısında

## İGD'liler, "Vatanım" şarkısı söylenirken "Yaşasın Rusya" diye bağırıyorlar

DiSK'in 11. kuruluş yıldönümü toplantısı, 13 Şubat gecesi Spor Sergi Sarayında yapılan bir törenle kutlandı.

Geceye gelen işçi ve konukların ilk dikkatini çeken, yan tribünlerde toplanmış bir grubun çığırkanlıydı. Maden-İş, DiSK'in verdiği davetiyeleri İGD'lilere dağıtmış, geceye gelmek isteyen birçok işçi davetiye bulamamıştı. İGD'lilerse bütün güçleriyle salonda yerlerini almışlardı.

**TEK TUTUNDUKLARI DAL:**

**"YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ"**

İşçi sınıfından ve Türkiye halkından darbeler yedikçe emperyalist efendilerine daha sıkı sarılan revizyonistlerin bu gecede en fazla bağırdukları slogan, "Yaşasın Sovyetler Birliği" sloganıydı. DiSK Genel Başkanı Baştürk'ün konuşmasını sürekli bu sloganla kestiler. Konuşmasının sonuna doğru, İGD'lilerin bar bar "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırması üzerine, Baştürk metnin sonundaki sloganları bitirdikten sonra yazılı metnin dışına çıktı ve konuşmasını "Yaşasın Türkiye" sloganıyla bitirdi.

**AYDINLIK MUHABİRINE SALDIRILAR**

Revizyonistler, bu gecede sosyal-faşist karakterlerini bir kere daha ortaya koydular. AYDINLIK foto muhabiri salonda resim çekerken İGD'liler "Maocular dışarı" diye bağırmağa başladılar. Bunun üzerine iki görevli muhabir Gülay Aldemir'i kollarından tutarak dışarıya sürüklediler. Dışarda elindeki makinayı zorla alarak filmini çıkardılar ve filme el koydular. Diğer DiSK görevlileri ve sendikacılar bu olaya seyirci kaldılar. Bu olay üzerine, AYDINLIK gazetesi Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul, DiSK Genel Başkanı'na telgraf çekerek saldırıyı protesto etti.

**AZİZ NESİN ALEYHİNDE TEZAHÜRAT**

İGD'liler geceye konuk olarak gelen Aziz Nesin'e de hakaret ettiler. MESS grevini revizyonistlerin nasıl sattığını bir hikayesi ile dile getiren Aziz Nesin'e revizyonistler "Aziz Nesin sen nesin" diye bağırıyordu.

Geceye katılan bazı sanatçılar da İGD'lilerin protestosu ile karşılaştı. Melike Demirağ, Yılmaz Güney'e selam göndererek "Arkadaş" adlı şarkısına başlayınca İGD'liler ışıklamaya kalkıştılar. Bağırarak, ellerini kollarını sallayarak alkışlayanları susturmaya çalışıyorlardı. Daha sonra gurbetteki Türkiyeliler için söylediği "Vatanım" şarkısı boyunca her "vatanım" sözü geçtiğinde "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağıştılar.

Gecedeki birçok yerde işçiler bu toplantının eleştirisini yaptılar. İGD'li gruba "Yaşasın Rusya" diye bağırmasına fırsat verilmesini eleştirdiler. Gecenin hemen ertesinde toplanan Genel-İş in İstanbul'daki işyeri temsilcileri, sendika yöneticilerinden bu sloganın neden engellenmediğini sordular.

DiSK'in kuruluş yıldönümü gecesi, bütünüyle revizyonizmin işçi düşmanı yüzünün bir kere daha görüldüğü bir gece oldu.



Her "vatanım" sözü geçtiğinde, "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırın İGD'liler

## DiSK Yönetim Kurulu sahte TKP' nin Osmanbey' den yolladığı kutlama mesajını reddetti

Doğu Almanya'da oturan İ. Bilen DiSK yöneticilerine DiSK'in 11. yılını kutlayan bir mesaj göndermiş. Bu mesaj Şişli - Osmanbey'den postaya verilmiş ve daha DiSK yöneticilerinin eline geçmeden Politika gazetesinde yayımlanmış.

Mesajda DiSK'in eski Yönetim Kurulunu öven İ. Bilen daha sonra "Değerli dostlarım dediği DiSK yöneticileri ile omuz omuza olduğunu belirtiyor.

DiSK Yönetim Kurulu bu kutlama mesajını "içeriği ile birlikte tümüyle" reddetti ve bu konuda yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Bu yayımlanan mesaj 15 Şubat günü saat 11'de DiSK'e posta ile ulaştırılmıştır. Posta damgasından Osmanbey'den postaladığı anlaşılabilir ve DiSK Yönetim Kuruluna hitap eden bu mesaj, toplantı halinde bulunan Genel Yönetim Kurulunun bilgisine sunulmuştur. Genel Yönetim Kurulumuz böyle bir mesajın muhatap olmadığını, içeriğiyle birlikte bütünüyle redd edilmesini oybirliğiyle kararlaştırmıştır."

Sahte TKP yıllarca Doğu Almanya'dan postaladığı parlak dergileriyle, "Bizim Radyo"suyla, işçi örgütlerine sızdırdığı ajanlarıyla işçi sınıfımızı zehirlemeye çalıştı. Şimdide Osmanbey'den postalanan dostluk mesajlarıyla işçi örgütleri karşısında meşruluk kazanma çabasında görünüyor.

Emperyalist uşaklığı bu topraklarda meşruluk kazanamaz. Ne kılıktaki çıkarsa çıkısın bu böyledir. Son bir yıl içinde gelişen bütün olaylar bu gerçeği defalarca gösterdi. İ. Bilen bunu hala kabul edemiyorsa, halkımız önümüzdeki günlerde kafasına vura vura kabul ettirmeyi bilecektir.

**PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM!**



Mehmet Bekar: "Pazarlık yoluyla  
federasyon oluşturmak oportünizmdir"

## "TiKP saflarına katılmakla gurur duyuyorum"

Devrimci mücadeleye katılacağı zaman ilkönce Mihri Belli oportünizmiyle karşılaştım. Daha doğrusu bu cuntacı görüşü savunanlar bana "ilk öğretmenlik" yaptılar. Daha sonra Dev-Genç içinde yer aldım. Aradan bir süre geçince Mihircilik Mahircilik tartışmaları başladı. Ben "Mahirci" oldum. Ve esas olarak daha önce, TiKP'ye katılmaya kadar, bu ideoloji ve siyaset pusulam oldu. Çünkü Halkın Yolu'nun orta yolculuğu, maceracılığı, revizyonizmin yedeğinde seyretmesi özde Mahir Çayan'ın görüşlerindedir.

Biz ayrı bir grup olarak varlığımızı sürdürdüğümüz dönemlerde sürekli, birlik sağlayabileceğimiz grup ve çevre aradık. Ama birlik anlayışımız da bugünkü üçlünün birlik anlayışından özde farksızdı. Bu anlayış, pazarlık yoluyla federasyon oluşturmaktır. Bu amaçla birçok çevre ve grupla görüşmeler yaptık. Şartlarımızı kabul etmeye en yakın bugünkü H.Yolu'nun şefleri görülmüştü. Uzun bir pazarlık görüşmelerinden sonra birlik sağlandı.

Bu pazarlık döneminde H.Yolu şefleri bize şöyle derlerdi: "Birlik için bizim hiç bir şartımız yoktur. Gelin ilkelerimizi, siyasetlerimizi birlikte oluşturalım. İstedğiniz yerde ve konumda yer alabilirsiniz."

En sonunda o zamanki adı ile Militan Gençlik olan "Halkın Yolu" ile birlik sağladık. Bu baştan aşağı oportünist bir birlikti. Kaypak bir zeminde birlik sağlandı.

H.Yolu'nu yiyip bitiren "Üç Dünya Teorisi" üzerine kampanyalar açmaları öyle bir kaç aylık mesele değildir. Şefler aylar önce sinsice harekete geçtiler. Yurdun dört bir yanına dağıtarak bu teoriye saldırdılar. Hiç bir zaman gün ışığına çıkarmadıkları yazılarında Üç Dünya Teorisine küfredtiler. Düşünün bir kere ta Ağustos başında böyle bir yazıyı yayımlıyor, ama hâlâ karar vermediklerini söylüyorlar. Bu belgeleri nereye saklayacaklar?

Proleter devrimci bu yazıları Brejnev'in görüşleri olduğu için ellerinin tersiyle itince, şefler karanlık odalarına çekilmek zorunda kaldılar. Ondan hiç bir zaman söz edemediler. Bu sefer başka bir yol denediler: Proleter devrimci hareketi küfrederek "Üç Dünya Teorisini" karalamak. Bunda da dikiş tutturamadılar. Çünkü Üç Dünya Teorisinin somutlanması, ete kemiğe bürünüşü AYDINLIK ve HALKIN SESİ idi. Bu kez de "Evet bu teori doğrudur. Ama AYDINLIK yanlıştır. Bu tekelin onların elinde alacağız" dediler.

İşin en garibi de şefler, Türkiye devrimci hareketine kendilerinin hizip olduğunu unutturmak istercesine içlerindeki devrimci muhalefet için hizip dediler. Oysa bizim başlattığımız bu muhalefet AYDINLIK'a katılarak hiziplere de son vermeyi amaçlıyordu.

Halkın Yolu'nun oportünist siyasetini benimsedim ve bu siyaseti savundum. Bu derginin şeflerinin değerimine su taşıdım. Ve böylece devrime zararlı bir akıma hizmet etmiş oldum. Bugün bu durumun farkına vararak proleter devrimci hareketin saflarına katılmakla gurur duyuyorum.

H.Kurtuluşu'nu terk eden E.İpkiran:

## "H.KURTULUŞU'NUN AYDINLIK'A KARŞI GETİRDİĞİ BÜTÜN SİYASETLERİ ŞİMDİ ÇÖPLÜKTEDİR"

Ben daha önce Halkın Kurtuluşu grubu içersinde yer almaktaydım. Bugün bu siyasetin bir burjuva ideolojisi niteliğinde olduğunu, kitlelere önderlik etmediğini ve özeleştirme mekanizmasını bir günah çıkartma niteliğine büründüklerini gördüm.

Sırf AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nden ayrı olsun diye getirdikleri siyasetleri bugün karanlık köşelerde çöplüğe atılmış vaziyettedir.

Önce Üç Dünya Teorisini kabul ediyormuş gibi görünüp saman altından su yürüterek araştırıyoruz kılıfı altında bu

teoriyi reddettiler.

Bir zamanlar faşizm tirmanı tezi savunuyorlardı AYDINLIK'ın kararlı eleştirileri sonucu revizyonizmi güçlendiren bu tezi terkettiler. Ancak bugün yeniden savunuyorlar.

Halkın Kurtuluşu içersinde bir gün bile kalmak Türkiye devrimine zarar verir. Tüm H.Kurtuluşu sempatizanı arkadaşları Türkiye devriminin yararı için bu tekkeyi terketmeye çağırıyorum.

E. İPKIRAN  
Dört Yol / HATAY

## H.GÜCÜ SAFLARINI TERK EDEN İKİ DEVRİMCİNİN ÇAĞRISI

Biz 1973'den beri Halkın Gücü saf- larında mücadele eden devrimcileriz. Devrimci hareketin geçmişini İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarını oku yararak öğrendik. Tabii bu bizim hem geçmişimiz yanlı öğrenmemizi, hem de revizyonizm - Troçkizm karması bir ideolojik düşüncüyü sistemleştirilmemi- zi doğurdu. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini inceleyip, ülkemiz sosyal pratiğine uygulama müca- delesi verdikçe, İ.Kaypakkaya'nın düşüncesinin yanlışlığını görmeğe baş- ladık. İ.Kaypakkaya'nın Marksizm- Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle cilalanmış öncü savaş teorisi ülkemiz gerçekleriyle uyuşmadıkça biz tekkeyi yaşatmak için zaten hare- ketimizin varlık nedeni olan AYDIN- LİK düşmanlığını daha da artırdık. AYDINLIK'ın ideolojik müca- delesi sonucu, tekke parçalanınca biz esas olarak İ.Kaypakkaya'ya olan kişisel hayranlığımız ve silaha tap- ma anlayışımız yüzünden Halkın Gücü tekkesinde yer aldık. Halkın devrimci mücadelesi yükseldikçe ve dünyada ezen Marksist rüzgar hız- landıkça bizde kafamızdaki dogma- tizmi yıkmaya, revizyonist - Troç- kist karması ideolojiden sıyrılmaya başladık. Böylece örgütsel planda da savunduğumuz görüşlerin nelere yol açtığını gördük.

Üç Dünya Teorisi tartışmaları sı- rasında tekkelerin objektif olarak kar- şı devrime yönediklerini açıkça gör- dük. Halkın Gücü daha önce Üç Dünya Teorisini savunduğu halde, oportünist cereyana göğüs geremedi. Zaten bunu da o yapıyla başarması imkansızdır. Lafta bir tartışma açtı. Amaç ise tek- keyi ayakta tutmaktı, doğruyu bul- mak değil.

İ.Kaypakkaya'nın diğer görüşleri AYDINLIK tarafından mahkum edil- diği için onları burada tekrarlamağa gerek görmüyoruz. Revizyonizm, sub- jektivizm, dogmatizmden kurtulmak isteyen bütün arkadaşların o yazıları tekrar okumalarını öneriyoruz. Sami- mi bütün arkadaşlar Marksizm-Leni- nizm-Mao Zedung Düşüncesini ince- ledikçe, H.Gücü'nün tekke niteliğini daha iyi göreceklerdir. Onların örgüt- lenme anlayışı proletarya hareketinin örgütlenme tarzı değil, federasyonlar şeklinde örgütlenmektir. Aralarında ideolojik birlikleri bile yoktur. Açık ve berrak bir program oluşturmaları ise imkansızdır. Çünkü Türkiye dev- riminin sorunlarını çözmek tekkelerin işi değildir. Bunun sonucu olarak tekkeler giderek parçalanmaktadır.

Devrime sadece inanmak yetmez. Devrimci bir siyaset ve devrimci bir parti şarttır. Bütün samimi ve dürüst arkadaşları proleter devrimci hare- ketimize geçmesini ve programını ince- lemeğe çağırıyoruz. Devrime inanan bütün arkadaşlar TiKP bayrağı altın- da birleşmelidir.

Ertuğrul ve Kamber  
İSTANBUL

## AÇIKLAMA

Geçen sayımızda "H.KURTULU- ŞUNU TERKEDEN BİR DEVRİMCİ: TiKP'de birleşelim" başlığı altında yayımlanmış olduğumuz çağrıda (Anka- ra'dan bir öğretmen) imzası Muharrem Pire'ye aittir.

# 16. haftasında kampanyamız başarıyla devam ediyor

**Bağış miktarı  
6 milyon 666 137 liraya ulaştı**

**GÜNLÜK GAZETE  
BAĞIŞ ADRESİMİZ:**

Kampanyamızın 16. haftasında günlük gazetemiz için 285 400 lira bağış toplandı. Bu bağışların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul: 176 710, İzmir: 15 200, G.Antep-K.Maraş: 15 000, Tunceli: 6 000, Pülümür (Tunceli): 5 000, Hatay: 180, Samandağ (Hatay): 8 500, İskenderun (Hatay): 8 500, Ankara: 8 800, Erbaa (Tokat): 8 000, Denizli: 5 815, Isparta: 4 000, Söke (Aydın): 2 800, Gököy (Ordu): 2 500, Adana: 1 650, Dinar (Afyon): 1 500, Emirdağ (Afyon): 450, Alanya: 1 400, İskilip (Çorum): 1 320, Kandıra (Kocaeli): 1 000, Gazipaşa (Antalya): 600, Balıkesir: 500, Ulukışla (Niğde): 400, Tekirdağ: 400, Iğdır (Kars): 120, eşya satışından: 14 325 TL.

Böylece şimdiye kadar gelen bağışların toplamı 6 milyon 666 bin 137 liraya ulaştı. Bu bağışların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul	1 688 468
Ankara	1 199 156
İzmir-Manisa	642 730
Antep-Maraş	339 007
Tunceli	157 650
Adana	139 390
Bolu	98 317
Trabzon	85 195
İçel	73 015
Bursa	67 200
Diyarbakır	62 000
Aydın-Muğla	61 355
Antalya	58 345
Elazığ	56 500
Malatya	56 227
Zonguldak	41 560
Hatay	41 375
Konya	36 875
Isparta	36 810
Kocaeli	36 649
Kayseri	28 500
Denizli	27 560
Ordu	27 365
Çanakkale	19 058
Sivas	18 925
Samsun	17 586
Erzincan	17 500
Balıkesir	16 385
Edirne	14 500
Eskişehir	12 750
Tokat	10 310
(Erbaa: 8 000)	
Kars	9 126
Çorum	7 605
Varto (Muş)	7 086
Afyon	6 200
İnebolu (Kastamonu)	5 000
Yozgat	4 840
Rize	3 230
Niğde	3 090
Bilecik	2 400
Bingöl	2 000
Tekirdağ	2 395
Eskipazar (Çankırı)	1 735
Burdur	1 710
Uşak	1 545
Giresun	1 505
Mardin	1 200
Gölbasi (Adıyaman)	1 075
Amasya	1 040
Ağrı	800
Van	360
Kırklareli	250
Adapazarı	200
Kütahya	100
Yurt dışı	512 160
Bağışlanan eşya satışından	901 228
Genel Toplam	6 666 137

## TEKİRDAĞ

### BÜYÜK YONCALI KÖYLÜLERİ: "AYDINLIK YOLUMUZU AYDINLATIYOR"

Biz Tekirdağ'ın Büyük Yoncalı köyü gençleriyiz. Ülkemiz ve halkımızın sorunlarıyla yakından ilgilenmeye başladığımızda kendilerince doğru çözümler getiren bir çok siyasetle karşılaştık. Fakat çok geçmeden bütün bunların çözüm getirmek bir yana yolunuzu kararttığını anladık.

Bizim yolunuzu aydınlatan AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin devrimci fikirleri oldu. Her türden gerici maceracı ve revizyonist siyasetlerin halkımızın da mücadele yolunu kararttığını görüyoruz.

Bunlara karşı günlük, AYDINLIK gazetemizin mücadelemizi daha da güçlendireceğini görüyor ve gazetemizin çıkışını coşkuyla karşılıyor.

Gazetemizi desteklemek için aramızda topladığımız 400 lirayı gönderiyoruz. Bu miktarı, daha çok arkadaşlara gazeteyi anlatarak arttıracacağız.

Yaşasın Gazetemiz AYDINLIK!  
Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye!

Büyük Yoncalı Köylüleri

## VARTO

### OĞLAKÇI KÖYÜNDE DE KAMPANYA DEVAM EDİYOR

Kampanyamızı Oğlakçı köyünde sürdürüyoruz. Temizi köylülere anlattığımızda cebindeki son bağış olarak verenler oldu. Bir köylü, "Yeter ki rızmıza eğilin, her zaman yanınızdayız" diyordu. Kadar 56 kişiden 1000 lirayı aşkın para topladık. Gazetemizde bir köşe de devrimci sözlük için ayrı

## SUUDİ ARABİSTAN

### ARABİSTAN'DAKİ İŞÇİLER: GAZETEMİZİ DESTEKLİYORUZ

Kampanyamızı Suudi Arabistan'daki Türkiyeli işçiler içinde de sürdürüyoruz. Kampanyamıza genç, ihtiyar işçiler katılıyor. Başlangıç olarak 2200 lira gönderiyoruz. Konuştüğümüz herkes "halkın ve yurdunu emperyalistlere ve gericiilere karşı savunan, kurtuluşumuz için feda eden sizlere canımız feda olsun Çıkacak olan günlük gazeteyi destekliyoruz" diyorlar. Günlük gazetemiz halkın bağrından kopan, halkın gazetesi olmalıdır.

Taif'den S.Beyaz

Gazetemizin çalışmalarına başlamasından bu yana 1500'e yakın ziyaretçimiz geldi. Kars'tan, Antep'ten Sivas'tan, Kayseri'den, Yalova'dan, Polatlı'dan yurdun her bir yanından yüzlerce yurttaş gazetelerini görmek için geldiler. Erkeği kadınıyla, yaşlısı çocuğuyla geldiler. Öğretmeni gelici, işçisi geldi, memuru, köylüsü geldi. Nikahlarından sonra dosdoğru AYDINLIK'a gelen yeni evliler oldu. Bir günlük yol izninde evine uğradıktan sonra gazetesine koşan askerler oldu.

AYDINLIK halkın gazetesidir. Nice mücadelelerle bu gazeteğe hayal veren halk AYDINLIK'ın dayanacağı tek güç olduğunu bir kere daha gösteriyor.



**Aydınlık**  
**mart**  
**ayında**  
**çıkıyor**

Gazetemiz AYDINLIK mart ayı içinde okuyucularına ulaşır. Şubat ayının başından beri baskısız deneme yayınlarımızı sürdürüyoruz. Bu çalışmanın sonuçları her gün değerlendiriliyor. Ece her geçen gün daha iyi bir gazete çıkarma yolunda ilerliyor.

Önümüzdeki hafta baskılı deneme yayınlarına başlıyoruz. 1 re içinde gazetemiz her gün belli bir sayıda basılacak ve bu da ayrı ayrı değerlendirilip, olumlu ve olumsuz yanlar tespit rek eksiklikler tamamlanacak. Mart ayı içinde de AYDINLIK çapında yayına geçecek.

Halledilmesi gereken en önemli iki sorun baskı ve dağıtım. Matbaayla anlaşma olmuş baskı sorunu çözülmüştür. Dağıtım konusunda da anlaşma yapılıyor.

Önümüzdeki günlerde reklam kampanyası da başlayacak. AYDINLIK'ın çıkışı televizyon, radyo, afişler ve el ilanlarıyla da duyurulacaktır.

# anyamız m ediyor

Leyla Yurdakul  
İş Bankası Çağaloğlu Şubesi  
Hesap No: 6137Y  
İSTANBUL



Şarkışla'nın Yahyalı Köyü muhtarı Hüseyin Şengül (ortada) gazetemizde.

## MALATYA

### TEKEL TÜTÜN FABRİKASINDA TOPLADIGIMIZ 100 PAKET SİGARAYI GÖNDERİYORUZ

Gazetemizin açtığı bağış kampanyasına işçilerden topladığımız 100 sigarayı gönderiyoruz. Böyle bir gazetenin çıkması yüreğimizi sevinçle dolduruyor. Çıkmasını sabırsızlıkla bekliyoruz.

Tekel Tütün Fabrikası İşçileri

## MALATYA

### ASKERLERDEN TOPLADIGIMIZ 110 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Gazetemizin açtığı bağış kampanyasına geçen ay ve bu ay aldığım maaşları vererek katılıyorum. Ayrıca asker arkadaşlardan topladığımız 110 lirayı gönderiyorum.

Bir Asker

## NİĞDE

### OPORTÜNİST TEKKELERİ TERKEDİYOR VE KAMPANYAYI DESTEKLİYORUZ

H. Kurtuluşu, Devrimci Proletarya ve H. Birliği'ni terkeden bir grup Niğdeli devrimci olarak tüm devrimcileri oportünist barikatları yıkmaya ve proletaryanın bayrağı altında toplanmaya çağırıyoruz. Kampanyamız için topladığımız 840 lirayı gönderiyoruz.

Bir Grup Devrimci

## ORDU

### GÖLKÖYLÜLER: "GÜNLÜK GAZETE ALACAGIMIZ TELEVİZYONDAN DAHA ÖNEMLİ"

Günlük gazeteğe bağış toplamak için Gököylü'nün Aydoğan köyüne gittik. Önce köyde bulunan Halkodasını ziyaret ettik. Burada Halkodasına televizyon alınması için bir bağış kampanyası açılmış olduğunu öğrendik. Arkadaşlara gazetemizi anlatarak günlük gazete için bağışa öncelik tanınması gerektiğini anlattık. Orada bulunanlar bizi haklı bularak bağış kampanyası açacaklarını söylediler. Daha sonra köylülerin topladığı bir kahveye gittik. Köyün ve Halkodasının çeşitli meseleleri üzerine konuştuktan sonra köylülerden gazetemiz için bağış istedik. Türkiye Elektrik Kurumunda işçi olan 10 kişi toplam 590 lira bağışta bulundu. Köylüler makbuz gönderilmesini istediler. Muhtar günlük gazetenin "ezilenlerin ve sömürülenlerin sesi" olacağını söyledi.

Gököylü Yurtseverler

## ELAZIĞ

### 3 SAAT İÇİNDE 1690 LİRA TOPLANDI

#### MİĞİ KÖYÜ

Kampanyayı köylerde de sürdürüyoruz. İlk olarak Miği köyüne gittik. Köylüler bizi köy kahvesinde konuşmaya davet ettiler. Biz günlük gazetenin çıkacağını ve amaçlarını anlattık. Köylüler sevinçle karşıladılar ve sonuna kadar destekleyeceklerini söylediler. Bir grup arkadaş kahvede köylülerle konuşurken, bir grup da evleri dolaşmaya başladı. 3 saat içinde 1690 lira bağış toplandı. Daha sonra kahvede köylülerle toprak devrimi programını okuduk. Köylüler desteklediklerini belirttiler ve günlük gazetenin de bu yolu izlemesi gerektiğini söylediler.

Bir Grup Devrimci

## TOKAT

### ERBAA'DA 8 BİN LİRA TOPLADIK

Biz Erbaalı devrimciler olarak günlük gazetemizi desteklemek için kendi aramızda ve halktan topladığımız 8 bin lira bağışı yolluyoruz. Bağış kampanyasını yürütürken gazetemizin siyasetlerini de halka açıkladık ve büyük bir destek gördük. Kampanyaya devam edeceğiz.

Erbaa'dan Bir Grup Devrimci

## ALMANYA

### Mainz İşçi ve Gençlik Derneği: GAZETE İÇİN 4351 MARK TOPLADIK

Mainz İşçi ve Gençlik Derneği Yönetim Kurulu 26 Kasım tarihinde HALKIN SESİ gazetesinin günlük çıkması nedeniyle açmış olduğu bağış kampanyasını sürdürme kararı aldı. Bağış kampanyasını ve gazetenin çıkışını kitlelere duyurmak amacıyla 3 bin adet Almanca ve Türkçe bildiri bastırarak işçi kitlelerinin çalıştığı yerlerde dağıttık. Bildirilerin dağıtılmasına Alman arkadaşlar da yardımcı oldu. Mannheim, Beerfelden'e giderek oradaki Türkiyelilere gazetemizi anlattık. Pazarcık'ın çeşitli köylerinden gelmiş olan arkadaşlar gazetenin ağaların sömürü ve zulmüne karşı çıkmasını talep ettiler. 150 mark bağış yaparlar. AYDINLIK yayınlarından çeşitli kitapları da satın aldılar.

Günlük gazetenin önemini anlatmak, bağış toplamak için bir gece düzenledik. Ayrıca Mainz çevresinde yapılan bir konserde 250 mark bağış topladık. Yönetim Kurulu kararı ile derneğimizin kasasında bulunan 1000 markı da gazeteğe bağışladık. Şimdiye kadar toplam 229 kişiden 3351 mark topladık. Derneğimizin bin marklık bağışıyla birlikte 4351 markı gönderiyoruz.

İşçi Ve Gençlik Derneği



## İSTANBUL

### 10 YAŞINDAKİ NAZLI KUMBARASINI BAĞIŞLADI

13 Şubat günü gazetemizi ziyaret eden 10 yaşındaki Nazlı Güneş, kumbarasını AYDINLIK'a bağışladı.

- Nazlı, sen bize kumbarada topladığın parayı getirdin. Nasıl topladın bu parayı?

- Harçlıklarından topladım. Annem bazen bize para verir, onlardan biriktirdim.

Bunları söylerken öyle kararlıydı ki, insan neredeyse daha yaşlı birisiyle konuştuğunu sanıyordu.

- Ne kadar para biriktirdin? diye sorduk,

- 77,5 lira dedi. Ve devam etti:

- Bu parayı gazete çıkсын diye topladım. Bence bu gazete halkın devrimci gazetesidir.

Daha sonra Nazlı ile birlikte gazetemizi gezdik. Her şeyi inceden inceye soruyor, her şeyi öğrenmek istiyordu. Ayrılırken,

- AYDINLIK'ı arkadaşlarıma da tanıtaçağım diyordu.

## SİVAS

### ŞARKIŞLA'NIN YAHYALI KÖYÜ MUHTARI HÜSEYİN ŞENGÜL "HALKIN GAZETESİ AYDINLIK'A HER TÜRLÜ YARDIMI YAPACAGIM"

Gazetemizin merkezini ziyaret eden Şarkışla'ya bağlı Yahyalı köyünün muhtarı Hüseyin Şengül "AYDINLIK'ta heyecan, sevinç, inanç içinde bir çalışma gördüm. Burada çalışanların hepsi halk çocukları. AYDINLIK gerçekten halkın gazetesi olacak. Ben her türlü yardımı yapacağım" dedi. Köylerinde elektrik, yol, öğretmen olmadığını söyleyerek, "TİKP'nin kuruluşunu sevinçle karşıladığım ve TİKP bayrağı altında toplanmak gerektiğini belirtti. Köylerinde Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına karşı imza toplayacaklarını ve bağış kampanyasını köyde de sürdüreceklerini söyledi.

## İSTANBUL

### GAZETEMİZ BİRLEŞTİRİCİ OLMALI

Biz işçiler AYDINLIK gazetesinin günlük olarak çıkmasını sevinçle karşıladık. Kendi aramızda 4035 lira topladık. Ayrıca daha da toplayacağız. Gazetede yazılar kısa, öz ve açık olmalı. Başlıklar dikkat çekici konulardan olmalı ve göze çarpacak şekilde koyu siyah yazılmalı. Gazete ayrılıktan değil, birlikten yana olduğunu kabul ettirmeli.

Çelik Yay'dan Atılan İşçi Battal' Çaylak

### İSRAİL'DE TUTUKLU FAİK BULUT ARKADAŞIMIZIN AĞABEYLERİ AYDINLIK'I ZİYARET ETTİLER

İsrail siyonistleri tarafından tutuklanan Faik Bulut'un ağabeyleri de gazetemizi ziyaret ederek bağışta bulundular. Halen İsrail'de tutuklu bulunan devrimci arkadaşımız Faik Bulut'un adresi şöyledir:

Fayg Boulout  
La Prison Ramleh PB 16  
Ramleh - İSRAİL

### İLKOKUL ÖĞRENCİSİ HARÇLIGINI BİRLİK TİREREK GAZETEYE BAĞIŞ YAPTI

Ayşe Abla İlkokulu 5. sınıf öğrencisi Ongun Özsezen babasının verdiği harçlıkları biriktirerek gazetemize 50 lira bağışladı. AYDINLIK'ı gezen Ongun, "AYDINLIK bütün halkın bağışları ile meydana gelecek, bütün halkın gazetesi olacak" dedi ve gazetenin çocuklar için şüpheler, kısa masallar yayınlamasını istedi.

## TARSUS

### AYDINLIK'I KEFELİ KÖYÜNDE SEVINÇLE KARŞILIYORUZ

Bizler günlük AYDINLIK'ın çıkmasını sevinçle karşıladık. Elimizden gelen her yardımı yapmaya karar verdik. Ayrıca kendi öz partimizin kuruluşunu da Kefeli köyü halkı olarak sevinçle karşıladık. Şimdilik topladığımız 800 lirayı gönderiyoruz. Türkiye'nin aydınlık geleceğine ışık tutan AYDINLIK'ımız için her şeyi yapacağız.

Kefeli Köyü Halkı

## TEKİRDAĞ

### GAZİOĞLU KÖYÜ KÜLTÜR VE GÜZELLEŞTİRME DERNEĞİ: AYDINLIK'I DESTEKLİYORUZ

Kampanyaya 180 lira ile katılıyoruz. Derneğimiz dışta iki siper devlet ABD ve Sovyet sosyal - emperyalizmine karşı mücadelede, içte toprak ve özgürlük mücadelesinde HALKIN SESİ ve AYDINLIK ile omuz omuzadır. Ne Amerika Ne Rusya Bağmsız Türkiye!

Yönetim Kurulu Adına  
M. Avlar

SAYFA 7

# MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN İKİNCİ DÜNYA ÜLKELERİ

Renmin Ribao", 18 Ocakta "Lenin'in, Yurt Savunması konusundaki tezlerinin ışığında İkinci Dünya ülkelerinin "Milli Bağımsızlık Savunmasının Haklılığı" makalesini yayınladı. Bu makale, "Renmin Ribao" yazı kurulunun, Üç Dünya Teorisine ilişkin makalesinin geçen yılın 1 Kasımında yayınlanmasından sonra okuyucuların isteği üzerine kaleme alındı. Yazarlar, Çin Toplum Bilimleri Akademisinin Dünya Tarihi Enstitüsü üyeleridir. Ara başlıklar bizim tarafımızdan konulmuştur. -Yazı Kurulu

"Renmin Ribao" yazı kurulunun "Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi, Marksizme - Leninizme Büyük Bir Katkıdır" makalesinde, milli bağımsızlığın savunulmasının, bugün İkinci Dünya ülkelerinin, özellikle Avrupa'daki gelişmiş ülkelerin önündeki görevlerden biri olduğuna işaret edilmişti. Bu tamamen doğru ve Marksizmin-Leninizmin devrimci taktiğine uygundur. Önce Lenin'in "Yurt Savunması" konusundaki tezlerini inceleyelim.

Lenin'in tezleri, iki noktada toplanabilir:

- 1- 1914'de patlak veren Birinci Dünya Savaşı emperyalist bir savaştı ve her iki tarafta savaşanlar da gerici idi. Dolayısıyla bütün ülkelerin proletaryasının görevi, bu gerici savaşa karşı mücadele etmek ve onu devrimci bir iç savaşa dönüştürmektir.
- 2- Ancak bu, o zamanki şartlarda Avrupa'da milli savaşların meydana gelmesinin imkânsız olduğu anlamına gelmiyordu. Küçük ve zayıf ülkelerin ilhaka ve baskıya karşı savaşları haklıydı ve belirli şartlarda emperyalist ülkelerin savaşları bile -saldırıya uğraması halinde- milli bağımsızlığını savunan, haklı savaşlara dönüşebilirdi.

## EMPERYALİST SAVAŞLAR VE PROLETARYANIN TAKTİĞİ

1914'de Birinci Dünya Savaşı patlak verdiği zaman Lenin, "Savaş politikanın devamıdır" şeklindeki Marksist ilkeye uygun olarak, bu dünya savaşının nedenlerini etraflı bir şekilde tahlil etti. O, bu emperyalist savaşın soyguncu ve gerici karakterini açığa çıkarttı ve bütün ülkelerin proletaryasını savaşa karşı direnişe çağırdı. Lenin, doğru taktiği şöyle dile getirdi: "Emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürme" ve "emperyalist savaşta 'kendi' hükümetinin yenilgisini sağlama" ("Sosyalizm ve Savaş"). Lenin, "Yurt Savunması" sloganını atan ve bütün ülkelerin işçi sınıfını ve emekçilerini aldatmaya ve bütün güçleriyle bu emperyalist savaşı haklı göstermeye çalışan İkinci Enternasyonalin oportünist önderlerini teşhir etti. O, şöyle dedi: "Emperyalist bir savaşı, bu savaş için 'Yurt savunması' kavramını kullanarak, dolayısıyla ona demokratik bir savaş süsü vererek mazur göstermek, işçileri kandırmak ve gerici burjuvazinin safına geçmek demektir." ("Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm")

Lenin, zamanı veya tarihi şartları dikkate almaksızın bütününden kopararak Marks'tan ve Engels'ten istedikleri sözü çekip alan ve bunları ihanetlerini haklı göstermek için örnek olarak ileri süren İkinci Enternasyonal hainlerinin alçakça tutumunu eleştirdi. Marks ve Engels bu sözlerle, kapitalizmin serbest rekabet döneminde Avrupa'da burjuva-demokratik devrimleri ve milli savaşları desteklemiş ve 1891'de Alman işçi sınıfını yurt savunmasına çağırmışlardı.

Marks ve Engels, tabii ki, 1848 Avrupa demokratik devrimini coşkuyla övmüşler, faal bir şekilde desteklemişler ve çeşitli ülkelerin işçi sınıfını gerici Avrupa monarşilerine karşı mücadeleye çağırmışlardı. Onlar, 1859 da Garibaldi'nin önderliğindeki, Avusturya'ya karşı İtalyan milli savaşını ve 1863'de Polonya halkının Çarlık Rusyasına karşı milli ayaklanmasını desteklemişler ve selamlamışlardı. Onlar, bütün ülkelerin işçi sınıfını, bu haklı milli savaşları ve ayaklanmaları desteklemeye çağırmışlardı. 1891'de Çarlık Rusyası, Almanya'yı savaşa tehdit ettiğinde, Engels, Çarlık Rusyasının muhtemel bir saldırısına ve ilhak girişimine karşı koyabilmek için Alman işçi sınıfını, proletaryanın elde ettiği demokratik durumu korumaya ve milli bir savaşta "anayurdu savunmaya" çağırdı.

Lenin, Marks'ın ve Engels'in bu taktik örneklerinin doğruluğunu kararlılıkla savundu. Lenin, Almanya'nın

1891'de henüz emperyalist bir devlet olmadığını ve üstelik proletaryanın gücünün en yüksek bulunduğu, Avrupa işçi hareketinin merkezi olduğunu; buna karşılık onu savaşa tehdit eden Çarlık Rusyasının Avrupa'daki demokratik ve ilerici güçlerin baş düşmanı olduğunu söyledi. Bu yüzden Engels, proletaryanın temel menfaatlerinden hareket etmiş ve Alman işçi sınıfını bir Rus saldırısı durumunda haklı olarak yurt savunmasına çağırmıştı. Lenin, aynı zamanda açık seçik şunu vurguladı: "1891 ve 1914'deki uluslararası durumları eşitlemek, hatta sadece kıyaslamak, bu, tarihe son derece aykırıdır." ("İnes Armand'a"). Birinci Dünya Savaşı, emperyalizm döneminde iki emperyalist blok arasında yürütüldüğü ve her iki taraf da, sömürgeleri yeniden paylaşmak ve diğer ulusları köleleştirmek hedefini güttüğü için bu savaş, haydutlar arasında bir yağma savaşıydı. İkinci Enternasyonalin elebaşlarının 1891 örneğine dayanarak 1914 emperyalist savaşında atılan oportünist "Yurt Savunması" sloganını haklı göstermeye çalışmaları, boş bir çabadan ibaret kaldı.

Lenin, Belçika sosyalistlerini ve aynı zamanda kendilerini haklı çıkarmak için, Belçika'yı örnek olarak göstermelerinden ve Belçika'nın, Almanya'nın saldırısına uğramış bir tarafsız ülke olduğunu ileri sürmelerinden dolayı İkinci Enternasyonalin sosyal - şovenistlerini şiddetle eleştirdi ve teşhir etti. Lenin diyordu ki, Belçika'nın savaşa katılmasının nedeni de, sömürgelerindeki sömürsümlü ve hakimiyetini korumaktır. Biçimsel olarak tarafsız olmasına rağmen Belçika, gerçekte müttefiklere -İngiltere, Fransa ve Rusya- dahildi. Diğer ileri Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, o sırada Belçika'da da proletarya için devrimci bir durum vardı. Emperyalist savaşa karşı çıkmak ve ona son vermek için, Belçikalı sosyalistler, doğru bir taktik izlemeli, "vatan" savunmamalı, aksine proletarya devrimini hazırlamalı ve başlatmalıydılar.

Lenin açıklamasına şöyle devam ediyor: "Emperyalist ittifaklar arasındaki 1914-1917 emperyalist savaşında 'Yurt savunmasına' karşı olmalıyız. Çünkü birincisi emperyalizm, sosyalizmin arifesidir; ikincisi emperyalist savaş, hırsızların yağma savaşıdır; üçüncüsü her iki ittifakta da ileri bir proletarya vardır; dördüncüsü her ikisinde de sosyalist devrim olgunlaşmıştır. Biz, sadece bu nedenlerle 'anayurt savunmasına' karşıyız, sadece bu nedenlerle!!" ("İnes Armand'a")

Lenin, bu bilimsel tahlillerle Marksizmin taktik ilkelerini savundu ve onları daha da geliştirdi. Uluslararası güç dengesinde yeni değişikliklerin olduğu ve sosyalist devrim şartlarının olgunlaştığı bir sırada, emperyalizm döneminde savaşlara karşı proletaryanın tutumu ve taktiğini berrak bir şekilde açıkladı. Bu şekilde o zamanki sosyal-şovenlerin iddialarını çürüttü ve Marksizm ile İkinci Enternasyonal revizyonizmi arasına açık bir çizgi çekti.

## EMPERYALİZM DÖNEMİNDE AVRUPA' DA MİLLİ SAVAŞLAR HALA MÜMKÜNDÜR

Lenin, "Yurt savunması" sloganı ile ihanetlerini haklı çıkarmaya çalışan İkinci Enternasyonal sosyal-şovenlerinin temel tezlerinin foyasını açığa çıkarırken, aynı zamanda Pyatakov ve Buharin gibi parti içindeki sol oportünistlerin de görüşlerini ve devrimciler arasındaki bulanık fikirleri şiddetle eleştirdi. Pyatakov, Buharin ve onlar gibiler, o sıralarda "yurt savunması" sorununa "biraz daha soldan" yaklaşmak istediler. Lenin'in, emperyalizm döneminde savaşlar karşısındaki doğru tutumu ve onun proletarya mücadelesindeki doğru taktiğini karalamak için ellerinden geleni yaptılar. Onlar bir yandan, emperyalizm döneminde milli savaşların mümkün olduğunu inkar ettiler ve proletaryanın bugün hiç bir şart altında "yurt savunması" sloganını atamayacağını ileri sürdüler, hatta Marks'ın ve Engels'in taktik örneklerini bile "değersiz" saydılar. Diğer yandan da emperyalist savaşları değersiz bir şey olarak gördüler ve Lenin'in proleter mücadele taktiği karşısında mekanik ve dogmatik bir tutum aldılar.

Lenin, bugünkü dönemin çeşitli olgulardan, tipik ve tipik olmayan, büyük ve küçük, ileri ve geri ülke has olgulardan ve savaşlardan oluştuğunu gördü. Emperyalist savaş, emperyalizm döneminin tipik bir olgu ama tek olgusu değildi. Bu dönemde sömürgelerdeki yarı-sömürgelerde milli kurtuluş savaşları kaçınılmaz olduğu gibi, Avrupa'da da demokratik ve devrimci savaşlar mümkündür: "Bu çağ, hiç bir şekilde, örneğin küçük ülkelerin (ilhak edilmiş veya milli baskı altında olduklarını farz edelim) emperyalist devletlere karşı milli savaşları imkansız kılmayan." ("Junius'un Broşürü Üzerine")

Lenin, belirli şartlar altında endüstriyel bakımdan gelişmiş ülkelerde de emperyalist devletlerin ilhakı karşı milli savaşların olabileceğini söylüyordu. Çünkü "emperyalizmin belirleyici özelliği tam da, sadece taarruz alanlarını değil, hatta çok gelişmiş endüstri alanlarını ilhak etmeye çalışmasıdır" ("Kapitalizmin Son Aşamaları Üzerine"). Bu yüzden Lenin şunu vurguladı: "Emperyalizm" genel olarak 'yurt savunmasına', genel olarak savunma savaşına asla karşı değiliz. Hiç bir durumda (ve ben yazılarımda hiç birinde) böyle bir saçmalık bulamazsınız. Biz, emperyalizm dönemi için tipik olan 1914-1917 emperyalist savaşında ve diğer emperyalist savaşlarda savunmaya ve yurt savunmasına karşıyız. Fakat emperyalizm döneminde de 'haklı' savaşlar, 'savunma' savaşları, devrimci savaşlar olabilir, yani:

- 1) 'Milli' savaşlar; 2) İç savaşlar; 3) Sosyalist savaş ve benzerleri. ("G. Zinovyev'e")

Lenin, zıtların birliği kanununa uygun olarak emperyalist bir savaşın belirli şartlar altında milli bir savaşa dönüşebilmesinin mümkün olduğunu işaret etti: "Doğru şartlar altında bütün sınırların şarta bağlı ve hareketli olduğu, belirli şartlar altında zıddına dönüşemeyen hiçbir olgunun bulunmadığı, tabii ki Marksist diyalektik temel bir önermesidir. Milli bir savaş, emperyalist bir savaşa dönüşebilir veya tersi olabilir." ("Junius'un Broşürü Üzerine")

Lenin, Belçika örneğinde böyle bir dönüşümün mümkün olduğunu açıkladı. Belçika'da, Birinci Dünya Savaşı'na aynı emperyalist amaçlarla ve aynı emperyalist savaşla aynı katılmıştı. Belçika, Almanya tarafından işgal ve ilhak edilseydi ve Belçika halkı, Alman köleliğinde kurtuluş amacıyla milli bir ayaklanmaya girişseydi, o zaman emperyalist savaş, Belçika için milli bir savaşa dönüşebilirdi. Böylece Belçikalı sosyalistler tarafından atılan "yurt savunması" sloganı, haklı ve doğru olacaktı. Bu şartlar altında dünya proletaryası da, Belçika burjuvazisi "yabancı hakları ezme hakkına" sahip olduğunu zannediyor diye, bu ayaklanmaya destek olmayı reddetmemelidir. Tam tersine bu ayaklanmanın, ezilen bir ulusla ezen bir ulusa karşı kurtuluş mücadelesi biçiminde ortaya çıkan gerçek sosyal içeriğini görmeli ve onu desteklemelidir. Diğer bütün tutumlarda "Marksizm'den ..... eser yoktur" ("Kendi Kaderini Tayin Tartışmasının Sonuçları") Lenin'e göre, eğer Büyük Britanya, Fransa ve diğer ülkeler emperyalist amaçlardan dolayı değil de uluslararası bir anlaşmaya uygun olarak Belçika'nın taarruzunu korumak için Almanya'ya savaş açsalar, o zaman sosyalistlerin Belçika'nın safına geçmesi haklı olurdu. "Eğer bu somut savaş farklı bir nitelikte olsaydı, Belçika'nın (hatta bir savaşla) savunulmasına taraf tar olabilirdik" ("Emperyalist Ekonominin Gelişen Yönleri Üzerine").

Lenin, tarihi diyalektik ve kapitalizmin eşit olmayan gelişme kanununa dayanarak, daha 1916'da, Birinci Dünya Savaşı sırasında, dünya çapında kapitalist sistemden sosyalist sisteme geçişte karşılıklı, dönemeçleri ve geridönüşleri hesaba kattı. O, emperyalizm döneminde de Avrupa'da büyük milli savaşların hâlâ mümkün olduğunu söyledi: "Eğer Avrupa proletaryası diyelim, 20 yıl için güçsüz kalırsa; eğer bu savaş, Napolyon'un zaferleri tarzında zaferlerle ve bir dizi yaşayabilir milli devletin köleleştirilmesi ile biterse; eğer Avrupa dışındaki emperyalizmin (özellikle Japon ve Amerikan emperyalizmi) sosyalizme geçişi, bu iki ülke arasındaki savaş sonucu 20 yıl daha engellenebilirse, o zaman Avrupa'da büyük bir milli savaş mümkün olurdu." ("Junius'un Broşürü Üzerine"). Lenin'e göre, o sırada böyle bir şey inanılmaz gibi görünseydi bile, dünya tarihinin, bazen geriye doğru sıç-



# SAVUNULMASI VE

(Bu yazı, İngilizcesi ile karşılaştırılarak, Peking Rundschau'nun 7 Şubat 1978 tarihli sayısından çevrilmiştir.)

## Sa Na, Çiu Li-ben ve Şeng Yung-Sing



BAŞKAN MAO, İKİNCİ DÜNYA ÜLKESİ İNGİLTERE'NİN ESKİ  
BAŞBAKANLARINDAN EDWARD HEATH İLE

ramalar yapmaksızın, düz ve yeknesak olarak geliştiğini zannetmek, "diyalektikçe, bilime aykırı olup, teorik bakımdan da doğru değildir" (aynı eser).

Lenin'in belirtilen öğretileri şunları göstermektedir:

1. Marksistler, emperyalist bir savaşta oportünist yurt savunması fikrine karşı çıkarken, hiç bir zaman belirli şartlar altında emperyalizm döneminde de proletaryanın yurt savunmasının haklılığını ve milli savaşların tümünü toptan inkâr etmemelidirler. Tam tersine, gelişen sosyal devrim çağı olan emperyalizm çağında, proletarya, ilhak edilmiş bölgelerin ayaklanmasını bugün özel bir gayretle desteklemelidir ki, böyle bir ayaklanmayla zayıflayan büyük devlet burjuvazisine yarın veya hatta aynı anda saldırılabilsin." ("Kendi Kaderini Tayin Tartışmasının Sonuçları").

2. Marksistler, Marks'ın ve Engels'in taktiklerini tahrih eden oportünistleri eleştirirler, ama bu taktiğin emperyalizm çağında değersiz olduğunu savunmazlar. Tersine proletarya, Marks'ın ve Engels'in taktiğinin örneklerini hiç bir şekilde reddetmemeli, somut tahlillerden faydalı ve değerli öğretiler çıkarmalıdır. Lenin'in dediği gibi, "Marksist taktiğin örneğini bir kenara atamayız, bu, Marksizme sözde bağlı olmak, ama pratikte ondan kopmak demektir." (Aynı eser).

3. Proletaryanın, emperyalizm çağında hangi savaşları destekleyeceği ve yurt savunmasının haklılığını kabul edip etmeyeceği, değişmez bir formüle göre değil, bu savaşların somut tahlilinden hareketle belirlenir. Çünkü, "Savaşlar, karmakarışık, çeşitli yönleri olan bir şeydir. Bu konuya genel bir şablonla yaklaşamaz." ("İnes Armand'a").

İkinci Dünya Savaşında Stalin, bu Leninist ilkelere uygun olarak yapılan somut bir tahlille, bu savaşın, Birinci Dünya Savaşı gibi tipik bir emperyalist savaş olmadığına sonucuna vardı. Ayrıca o, bu savaşın dönüşmez ve değişmez görmüyordu. İkinci Dünya Savaşının, Avrupa'da patlamasından önce, Japon emperyalizmi Çin'e, İtalyan emperyalizmi Etyopya'ya ve Alman ve İtalyan emperyalizmi İspanya Cumhuriyetine karşı saldırı savaşları başlattılar. Japon, Alman ve İtalyan faşistlerinin saldırısına karşı verilen savunma savaşları, saldırıya uğrayan bu ülkeler için, haklı milli kurtuluş savaşları idi. Savaşın bütün Avrupa'da patlak vermesinden ve özellikle Hitler Almanyasının Sovyetler Birliğine saldırısından sonra, saldırıya uğrayan ülkelerin işçi sınıfı ve yurtsever güçleri, milli savunma için anti-faşist savaşta daha da aktif bir mücadeleye girdiler ve savaşa anti-faşist bir karakter verdiler. Bundan dolayı Stalin şöyle diyordu: "İkinci Dünya Savaşı, Birinci Dünya Savaşından farklı olarak, başından beri mihver devletlerine karşı anti-faşist bir savaş, bir kurtuluş savaşı niteliğine sa-

hipti. Görevlerinden biri de, demokratik özgürlüklerin yeniden kurulmasıydı" ("Moskova'da Stalin - Seçim Bölgesindeki Bir Seçim Toplantısında Konuşma"). İkinci Dünya Savaşı sırasında faşizme karşı mücadele eden ülkeler için "yurt savunması" sloganının tamamen doğru olduğu aşikardır. Bu nedenle Sovyetler Birliği, Alman, İtalyan ve Japon faşistlerini, bütün dünyayı köleleştirmek amacıyla yürüttükleri saldırı savaşlarında ortak çabalarla yenilgiye uğratmak için ABD, Büyük Britanya ve Fransa ile anti-faşist bir ittifak kurdu. Stalin'in taktiği ve politikası, Marksizmin-Leninizmin taktik ilkelere kuşkusuz uygundu.

## BİR SALDIRI SAVAŞINA KARŞI İYİ HAZIRLANIN

Marksist-Leninistlerin, ülkeler ve uluslararası arasındaki temel tutumları konusunda yukarıdaki tahlilden şu sonuçlar çıkmaktadır: Savaşın hangi politikanın devamı olduğunu araştırarak, savaşın niteliğinin anlaşılması gerekir; günün şartlarında savaşın tarihi rolü tahlil edilmelidir. Genel dünya durumundan, proletaryanın genel menfaatlerinden hareket edilmeli ve sınıflar arasındaki güç dengesine uygun olarak savaş konusundaki tutum belirlenmelidir; ayrıca şu meseleler de dikkate alınmalıdır: Devrim için şartların olgun olup olmadığı, savaşın sonucu ve proletarya devriminin geleceği. Genel olarak söylemek gerekirse, proletarya sömürgelerde ve yarı-sömürgelerde emperyalizme karşı savaşları desteklemeli, ancak her iki taraf için de ganimet paylaşımının söz konusu olduğu emperyalist soygun savaşlarına karşı mücadele etmelidir. Proletarya emperyalist büyük devletlerin ilhak ve köleleştirme girişimlerine karşı milli savaşları desteklemelidir. Bu konuda milli savaşı yürüten ülkenin gelişmiş mi, yoksa az gelişmiş mi olduğu dikkate alınmaz; proletarya, sosyalist ülkeleri emperyalist ve sosyal-emperyalist sızma ve saldırılara karşı verdikleri savaşta kararlılıkla desteklemeli ve sosyalizmin başarılarını savunmalıdır. Tabii ki, savaşlar, çok yönlü ve karmaşıktır. Marksistler, genel bir ilkeden hareket etmemeli ve bu ilkeyi her istedikleri savaşa uygulamamalıdır. Onlar, somut savaşları somut bir tahlilden geçirip savaşın gelişmesine ve değişmesine bağlı olarak doğru bir taktik tesbit etmelidirler.

Dünya, bugün —Lenin'in söylediği gibi— emperyalizm ve proletarya devrimleri çağındadır. Ancak Birinci Dünya Savaşı zamanına ve İkinci Dünya Savaşından sonraki 50'lere ve 60'lara kıyasla uluslararası durumda ve güç dengesinde büyük değişiklikler olmuştur. Milli Kurtuluş Hareketleri alev gibi parlamış ve sömürge sistemini parçalamıştır. Emperyalizmin eşit olmayan gelişmesi sonucu, ABD'nin başını çektiği emperyalist

kamp dağıldı. İlk sosyalist devlet, Sovyetler Birliği, Kruşçev-Brejnev klığının en yüksek parti ve devlet yönetimini gasbetmesinden sonra sosyal-emperyalist bir devlet haline geldi. Artık sosyalist kamp da bulunmuyor.

Avrupa'daki eski gelişmiş kapitalist ülkeler, ikinci dereceye inerken, Sovyetler Birliği ve ABD ikilisi, şişen iktisadi ve askeri potansiyelleri ile diğer ülkelere üstün süper devletler oldular. 60 yıllarındaki büyük alt-üst oluş ve ayrışmadan sonra, birbiriyle hem ilişki, hem de çelişki içinde bulunan Üç Dünya meydana çıktı. Bazı gelişmiş İkinci Dünya ülkelerinin, Üçüncü Dünya ülkelerinde sömürüyü ve baskıyı sürdürmeye çalışmalarına rağmen, bizzat kendileri de, çeşitli derecelerde süper devletlerden birinin veya ötekini kontrolü ve tehdidine maruzdurlar. Bazı Doğu Avrupa ülkeleri de, Sovyet sosyal-emperyalizmi tarafından köleleştiriliyor. Bu ülkelerin toprakları işgal edildi, devlet egemenliği çiğnendi ve doğal kaynakları yağmalandı. Bunlar, gerçekte Sovyetler Birliği'ne bağımlı devletlerdir. Milli bağımsızlığı kazanmak ve korumak ve Sovyet sosyal-emperyalizminin kontrolünden kurtulmak, bu ülkeler için günümüzde kuşkusuz birinci dereceden ve doğrudan bir görevdir. Diğer taraftan Batı Avrupa ülkeleri de, kendilerini ABD kontrolünden kurtarmak ve "eşit haklara dayalı ortaklık" için mücadele etmelidirler. Ancak bu ülkeler, aynı zamanda Sovyet yayılma ve saldırı tehdidi karşısında bulunuyorlar. Onlar için bugün söz konusu olan, iki süper devletle dünyayı yeniden paylaşmak değil, kendi bağımsızlıklarını ve güvenliklerini korumaktır. Bu durum, az veya çok Kanada, Japonya, Avustralya ve Yeni Zelanda için de geçerlidir.

Merkezin bildiği gibi, Sovyetler Birliği ile ABD dünya hakimiyeti için şiddetli bir mücadeleye girişmiştir ve aralarındaki rekabetin odak noktası Avrupa'dır. Bu rekabet, sonunda bir savaşa yol açacaktır. Onlar, pratikte yeni bir dünya savaşının aktif hazırlığı içindeler. Eğer yeni bir dünya savaşı patlarsa, saldırıyı önce Avrupa duyacaktır. Şiddetli bir rekabetin yol açacağı bu dünya savaşı, muhakkak ki Birinci ve İkinci Dünya savaşlarından farklı özellikler gösterecektir.

Eğer bu savaş, Sovyet sosyal-emperyalizmi ile İkinci Dünya ülkeleri arasında geçerse, o zaman saldırıya ve ilhaka karşı bir savaş söz konusu olur.

Diğer süper devletle rekabet mücadelesinde saldırı durumunda olan Sovyet sosyal-emperyalistleri, bugün Avrupa'daki savaş hazırlıklarını hızla ilerletiyorlar. Bir taraftan Orta Avrupa'ya sürekli asker yığıyor, diğer taraftan da Batı Avrupa'yı Güney ve Kuzey kanatlarından güçlü bir şekilde kısıtlıyorlar.

Bu durumda, Batı Avrupalı ülkelerin güvenliği ve bağımsızlığı ciddi bir tehdit altındadır. Savaş patlarsa, Sovyet saldırısının ilk kurbanı onlar olacaktır. Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa'daki "müttefiklerine" nasıl kumanda ettiği ve onları nasıl boyunduruk altına aldığına bir bakılırsa, ellerini Batı Avrupa'ya uzattıkları zaman bunun sonuçlarını tasavvur etmek, kolay olur. Bundan dolayı Batı Avrupa ülkeleri, milli bağımsızlığın korunması konusunda, ciddi bir sorunla karşı karşıyalar. Eğer sovyet sosyal-emperyalistleri, gelişmiş Avrupa ülkelerine saldırı savaşını kabul ettirirlerse, o zaman Lenin 1916'da öngördüğü gibi bir durum çıkmaz mı ortaya? Bir çok "yaşayabilir" Avrupalı milli devlet, Yeni Çarların boyunduruğu altına girmez mi? Revizyonist ideolojinin yaygınlığı, işçi sınıfı saflarındaki ayrılıklar ve diğer nedenlerin sonucu olarak gelişmiş Avrupa ülkelerinin proletaryası, bugün henüz iktidarı doğrudan alabileceği devrimci bir durumda bulunmuyor. Bu şartlar altında Avrupa'da, Lenin'in belirttiği büyük milli savaşlar, mümkün, kaçınılmaz ve ilerici değil mi? Engels'in 1891 yılındaki taktiğinin örnekleri, bugün hâlâ güncel bir önem taşıyor mu? Sovyet sosyal-emperyalistlerinin baskı, zorbalık ve saldırı tehditleri karşısında, Sovyet savaş planlarını açığa çıkartmak, yumuşama politikasına karşı mücadele etmek ve bir saldırı savaşına karşı hazırlanmak, İkinci Dünya halkları için hem zorunlu, hem de doğrudur. Bu ülkelerin proletaryası, savaş çıktığı takdirde, kuşkusuz milli savaşın en ön saflarında yer almalı ve ülkelerinin bağımsızlığı ve varlığı için mücadele etmelidir. Bu, Marks ve Engels tarafından konan ve Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun geliştirdiği yukarıdaki taktik ilkelerine uygundur. Bu aynı zamanda İkinci Dünya ülkelerinin ve Dünya halklarının temel menfaatlerine de uymaktadır.

# TÜRKİYE HALKINA NE GETİRİYOR?

Ecevit hükümeti Türkiye ekonomisinde başgösteren buhranı dizginlemek iddiasıyla bir dizi yeni ekonomik kararlar aldı. Bu kararlar üç aşamada uygulanacak. Birinci aşama "Savurganlığı ve kötüye gidişi önleme". İkinci "onarma". Üçüncüsü ise, "normal ekonomik gelişme sürecine giriş". Birinci seri tedbirler açıklandı. İlk önce vergi yasaları yeniden gözden geçirildi ve değişiklikler yapıldı. Vergi yasalarında değişiklik yapılırken toprak ağaları ve tefeciler bir kere daha uygulamanın dışında bırakıldı. İktidarlar geldi geçti Türkiye'de. Bir çok defa Toprak Reformu Tasarısı, toprak ağalarını ve tefecileri vergilendirme yasa tasarıları hükümetlerin gündemine geldi. Ancak, daha şimdiye kadar Türkiye'nin sırtına yapışmış bu 'asalakların tasfiyesine yönelik hiç bir ciddi ve köklü tedbir alınmadı. Toprak ağaları ve tefeciler bugün Türkiye'de de siyasi ve ekonomik güce sahip bir sınıftır. Ecevit hükümeti de bu sınıfın gücünden ürktü. Bu yüzden, uzlaşma yolunu seçti. Türkiye'de geniş köylü yığınlarının başına tebelles olan bu asalakların gücü ellerinden alınmadıkça Türkiye ekonomisine getirilecek bütün tedbirler hiç bir

işe yaramayacaktır. Ne kırk milyon Türkiye halkı rahat bir nefes alabilecek, ne de Türkiye ekonomisi saplandığı bataktan kurtulabilecektir. Emperyalizme bağımlılığa son vermeden büyük tarım gelirlerinin üstüne oturan toprak ağaları ve tefeciler tasfiye edilmeden iktisadi bağımsızlık yolunda da sağlam adımlar atılamayacaktır, demokrasi de getirilemeyecektir. Türkiye halkının sırtındaki bu keneler yerlerinde kaldıkça ülkenin bağımsız sanayi gelişmesi bir hayal olma-ya devam edecektir.

## KEMERLERİ YINE MI HALK SIKACAK?

Alınan kararlardan biri de "asgari geçim indiriminin" yükseltilmesiydi. Bu kararlar çalışan insanların eline 500 ile 1000 lira daha fazla gelir geçecek. Böylece asgari ücretle çalışan bir işçinin aylığı 2500 lirayla 3000 lira arasında değişecek. Bu kadar bir gelirle et fiyatlarının yüzde 80, kiralarn yüzde 100 arttığı bir ülkede işçilerin, köylülerin, memurların dar gelirli insanların, insanca şartlarda yaşayabilmesi ne imkân var mı? Bunun imkânsız bir şey olduğunu Ecevit hükümeti bilmiyor mu? Biliyor, an-

cak toprak ağalarının, tefecilerin, işbirlikçi burjuvazinin tepkisinden çekindiği için onlarla uzlaşma yoluna gidiyor. Halkın menfaatlerini sonuna kadar savunacak gücü kendinde göremiyor. Reformcu yapısı yüzünden Türkiye halkının menfaatleriyle düşmanlarının menfaatlerini aynı potada eritmeye çalışıyor. Türkiye'deki vergi kaybını, toprak ağaları ve işbirlikçi burjuvazinin üzerine cesurca gidemediği için, Türkiye halkının ödemesine göz yumuyor. Çalışan, üreten ve ancak geçimini sağlayabilen emekçi halktan hiç vergi alınmamalıdır. Toprak ağalarının vermediği vergiyi çalışan emekçi halkın sırtına yükleyen anlayış halkın çıkarlarını savunan bir anlayış olmaz. Üstelik bir eliyle verirken, diğer eliyle de alıyor. Açıklanan kararlara göre dolaylı vergiler yükseldi. Fiyat kontrol komitesi kaldırıldı. Bu emekçi halkın belini bir kat daha bükcek olan yeni bir zam furçası demektir. Bu kararlarla halkın aslında doğrudan karşı karşıya olduğu dolaylı vergiler artırıldı. Büyük burjuvaziye daha önce zam alamadığı için depolarına sakladığı malları piyasada istediği kadar zamlı fiyatlarla serbestçe satma hakkı tanındı. Bunlar Türkiye ekonomisinin buhran kamburunu emekçi halkın sırtına yüklemeye çalışan anlayışın ürünü olan tedbirlerdir. Halka refah değil, yük getiren tedbirlerdir. Kemerler sıkılacak. Kimin kemerleri sıkılacak? Halkın sıkıla sıkıla ne kemeri kaldı, ne midesi. Emekçi halkın alnterini sömürenler ise, halkın kemerleri sıkıldıkça semirmekte, kemerleri çözmektedirler.

## EMPERYALİSTLERİN KAPISINI ÇALARAK EKONOMİ KURTULMAZ

İkinci seri ekonomik tedbirler döviz harcamaları konusundaydı. Hükümet, döviz sıkıntısının bir yanına, döviz harcamalarını kısarak çözüm aradı. Bu kararlar arasında DÇM ve Kabul Kredilerine tanınan kur garantisinin kal-

# Balon uçurup müşteri kızıştıranlar

27 Şubat'ta, Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında on dokuzuncu Ticaret Protokolü görüşmeleri başlayacak. Amerikan askeri ve ekonomik ambargosunu kaldırma ve IMF'den kredi sağlama çabaları ise bir süreden beri devam ediyor. Ecevit hükümeti, Türkiye'nin önündeki en önemli meseleyi döviz sıkıntısı olarak tespit ediyor. Bu yüzden bir yandan döviz harcamalarını kısıtlarken bir yandan da IMF'den kredi sağlayabilmenin yollarını arıyor. Merkez Bankasında bekleyen ithalat transferleri 2,6 milyar dolara ulaşmış durumda. Üretim bazı işkollarında durdu. Bazı işkollarında ise durmak üzere. Türkiye ekonomisi zor durumda. Bir parçacık soluk alabilmek için döviz bulmak gerekiyor. Ancak, bu noktada temel bir mesele var. Döviz ele geçirmenin maliyeti ne olacak? Ne pahasına olursa olsun döviz bulmak, Türkiye ekonomisi için iyilik mi getirir yoksa kötülük mü? Döviz ele geçirebilmek için milli onuru ayaklar altına almaya göz yumulabilir mi?

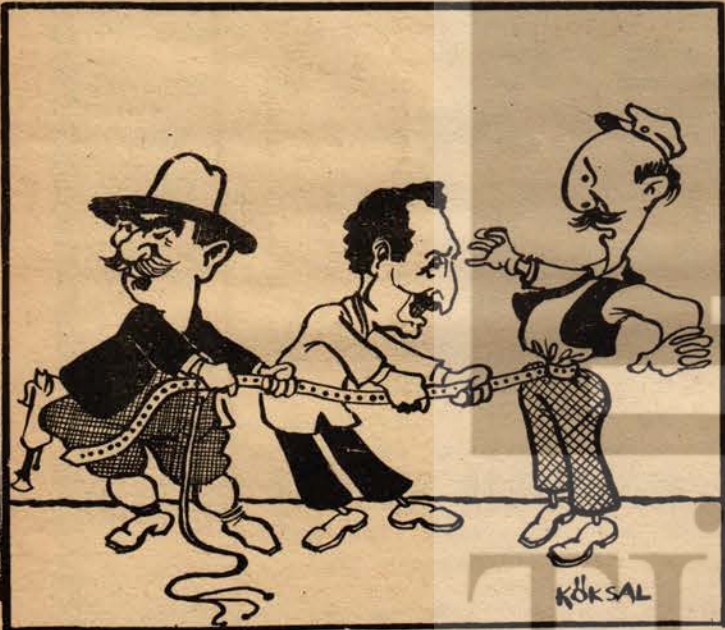
Tabi ki hayır. Milli bağımsızlığın zedelenmesi pahasına ekonomiye verilecek suni teneffüs, milli ekonomiye yarar değil zarar getirir. Ecevit hükümeti, Amerikan ekonomik ambargosunun kaldırılması ve IMF'den kredi alınması telaşı içinde, Sovyetler Birliği'yle görülmemiş büyüklükte Ticaret Sözleşmesi imzalanacağı balonlarını uçuruyor. Basında uçan bu balonların amacı, Amerika'yı, IMF'yi telaşlandırıp bir an önce ambargoyu kaldırtmak ve IMF kredilerini kopartmak. Böyle bir siyaset döviz getirebilir ama, Türkiye ekonomisini emperyalizme daha da bağımlı kılar. Türkiye halkı döviz bulabilmek için iki süper devlet arasında entrika çevirenleri asla hoş görmez. Döviz meselesi müşteri kızıştırmakla çözümlenmez. Bu sorunun çözümü, Türkiye'nin eşitsiz mübadele yoluyla sömürüsüne son verecek, köklü tedbirleri alacak uygulamaları gerçekleştirebilmekten geçer. Balonlar uçurup müşteri kızıştırmak ise, emperyalistlerin Türkiye üzerindeki hegemonya emellerini kamçulamaktan başka bir işe yaramaz. Böyle siyasetler, Türkiye halkının çıkarlarını korumaya yönelik siyasetler değildir. Türkiye halkı emperyalizme karşı milli kaynaklarımızı koruyan ve ülkeler arasında eşit ilişkilere dayanan siyasetlerin destekçisidir.

dırılması vardı. Kur garantisinin kaldırılmasıyla Türkiye ekonomisinin üzerinden 12 milyar liralık bir yük kaldırılmış oldu. Ancak Türkiye'nin emperyalistler tarafından sömürülmesine, eşitsiz mübadeleye, emperyalist kredi ilişkilerine son verecek radikal ve köklü kararlar alınmadı. Görüldü ki, Ecevit hükümeti Türkiye ekonomisinin kurtuluşunu, kendi bağımsız gücüne güvenme ilkesi yerine, emperyalist eşitsiz kredi ilişkileri içinde görme hayalleri içinde çalkalanıp durmaktadır.

Döviz sıkıntısının diğer ve en önemli yanı olan döviz etme meselesi ise 1 Martta açık-

lanacak. "Onarma" tedbirleriyle birlikte IMF'nin önerileri doğrultusunda yeni bir devalüasyonun kapıda beklediği anlaşılıyor. Açıklamalar, döviz karşılığı olan Türk Lirasının uluslararası para piyasalarında eşitlenmesi gerekçesi ve "kur ayarlaması" adı altında, yüzde 20 oranında bir devalüasyonu haber veriyor. IMF yüzde 60'lara varan yüksek oranlı devalüasyonu öneriyor. Ecevit hükümeti ise geniş halk yığınlarının tepkisinden çekindiği için IMF'den küçük oranlarla, fakat birden fazla devalüasyon yaparak vaziyeti kurtarma tavizini koparmaya çalışıyor. Şu anda IMF ile gizli siren görüşmeler sonucu tayin edecek. Devalüasyon ilan edilince kredi muslukları akmaya başlayacak. Bu kredilerin maliyeti olan devalüasyon da halkın canını yakacak. Bu tedbir de halkın çıkarlarına uygun bir tedbir değildir. Devalüasyonla birlikte iç piyasada tırmanmaya başlayacak olan fiyat artışları halkın bütçesindeki yamaları çoğaltmaktan başka bir işe yaramayacak. Zira, IMF'nin devalüasyon zorlamaları Türkiye'nin değil, emperyalistlerin çıkarlarına uygundur. Devalüasyon Türkiye'nin ihracatını artıramaz. İhracat artmayınca döviz gelirleri de artmayacaktır. Ancak, Türkiye'nin ithalatı miktar olarak azalsa bile değer olarak artacak. Emperyalistler Türkiye'ye verdikleri daha az miktarda mal karşılığında daha fazla para kazanacaklar. Bunun faturasını da Türkiye halkı ödeyecek. Emperyalistler daha az parayla Türkiye halkının emeğini daha çok talan edecek.

Son ekonomik kararlar, halkın çıkarlarını yansıtmıyor. Halkın çıkarları ancak her türlü emperyalistin Türkiye üzerindeki baskı, denetim ve sömürüsüne son verecek ve toprak ağalığını tasfiye edecek Halk İktidarıyla gerçekleştirilecektir.



# Volfram madeni pazarlık konusu yapılıyor

## VOLFRAM MADENİMİZE KARŞILIK PETROL

- Volfram, silah ve uçak sanayisinde kullanılan stratejik bir maden
- Rusya, dünyanın birinci volfram stokçusu
- Sovyetler, yakaladığı her fırsattan yararlanarak

### Türkiye'den volfram madeni istiyor

rol temin etmeye çalışıyor.

Hükümet kimin malını, kiminle pazarlık konusu yapıyor? Volfram madeni, bütün Türkiye halkının malıdır. Halkın malını sosyal-emperyalistlere pazarlık konusu yapmaya ne hakkı var? Üstelik, Rusya'ya ihrac edilecek volfram madenin her damlası, saldırgan Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye karşı kullanacağı bir silah, bombardıman uçağı haline dönüşecektir. Bütün gücünü silahlanmaya seferber eden Rusya, dünyanın bir numaralı volfram madeni stokçusudur Dünya ülkelerinden yılda 2,412 ton volfram ithal ederek, stoklamaktadır. Bu stoklarını her geçen yıl artırmanın peşindedir. İkinci süper dev-

let ABD'nin yıllık volfram stoku, Birleşmiş Milletler istatistiklerine göre 695 tondur. Şimdi, Sovyetler Birliği, Türkiye'nin petrol sıkıntısını istismar ederek Türkiye'nin volfram madenine gözünü dikmiştir. Türü çeşitli oyunlarla bu stratejik madenimizi ele geçirmek istemektedir. Öz kaynaklara ve halkın silahlanmasına dayanan yurt savunmasının ihtiyaçları açısından volfram madenimiz, can alıcı bir önemdedir.

Türkiye'nin volfram madeni, Türkiye halkının malıdır. Yurt savunmasının bu temel maddesini bütün emperyalistlerden gözbebeğimiz gibi korumalıyız.

Hükümet çevreleri, bu yıl Sovyetler Birliği'ne volfram konsantresi ihrac etmeyi düşündüklerini açıkladı. 27 Şubat'ta başlayacak görüşmeler sonunda on dokuzuncu Türk-Sovyet Ticaret Protokolü imzalanacak. Hükümet, bu yıl Sovyetler'le yapılacak ticaretin hacmini genişletmek kararında olduğunu söyledi. Geçen yıl Türk-Sovyet ticaret hacmi 170 milyon dolar olarak öngörülmüştü. Bu rakamın 85 milyon doları ithalata, 85 milyon doları da ihracata ayrılmıştı. Hükümet, bu yol ithalat tutarını 150 milyon dolara, ihracat tutarını 150 milyon dolara çıkararak toplam ticaret hacmini 300 milyon dolara yükseltmek eğiliminde olduğunu açıkladı. Ayrıca, Türkiye'de sıkıntısı çekilen petrolün Rusya'dan ithal edilebilmesi için bu yıl yeniden talepte bulunulacağını söyledi. Geçen yıl aynı teklifi kabul etmeyen Rusya'ya bu yıl petrol karşılığında stratejik volfram madenimizin ihrac edilmesini önerdiğini belirtti. Hükümet, böylece Rusya'nın karşısına volfram gibi cazip bir madde çıkartarak, karşılığında pet-

# Afrika ülkeleri Afrika'daki Sovyet müdahalelerine karşı çıkıyorlar



Zimbabve halkının devrimci mücadelesine önderlik eden Yurtsever Cephe'nin iki lideri Nkomo (solda) ve Mugabe



İrkçı rejimin başı Ian Smith ile uzlaşan iki teslimiyetçi Sithole (solda) ve Muzorewa



## Teslimiyetçilerin ihaneti Zimbabve devrimini önleyemez

Rodezya'da ırkçı beyaz azınlık rejiminin Başbakanı Ian Smith ile Muzorewa ve Sithole gibi teslimiyetçiler arasında sürdürülen görüşmeler, geçen hafta sonuçlandı. Teslimiyetçiler, Smith ile uzlaştı.

İan Smith'in, siyah halkın kurtuluş mücadelesini bölme amacıyla, rahip Muzorewa ile başlattığı görüşmeler, bir süre önce çıkmaza girmişti. Muzorewa, anlaşmayı arzulamasına rağmen, halkın tepkisi karşısında Ian Smith'in taleplerini kabul edemiyordu. Hatta görüşmeleri terk etmek zorunda kalmıştı. Ancak geçen haftanın sonuna doğru teslimiyetçiler, Smith'in taleplerini kabul ettiler ve bir anlaşma imzaladılar.

İrkçı beyaz azınlık rejimi Ian Smith'in açıklamasından anlaşıldığına göre, oylamalar beyazların vetosuna bağlı olacak.

Bu gelişme karşısında bir açıklama yapan Zimbabve Yurtsever Cephesi, bu anlaşmanın ihanet olduğunu belirtti ve siyah halkın ırkçı azınlık rejimini yıkmaya mücadelesini şiddetlendireceğini bildirdi. Bu arada bir açıklamada Ian Smith'in Yurtsever Cephenin önderlerinden Joshua Nkoma tarafından yapıldı. Nkoma, teslimiyetçilerin Ian Smith ile yaptığı anlaşmanın işlemleneceğini belirttiğinden sonra, "Şimdi biz düşmanlarımızın kimler olduğunu daha iyi anladık" dedi.

Bu, Zimbabve'de emperyalist sömürüyü sürdürmek, ırkçı rejimi korumak için tezgahlanmış ilk plan değildir. Zimbabve halkı 1966'dan beri devrimci örgütü ZANU'nun önderliğinde başlattığı silahlı mücadeleyi sürdürmektedir. Bu haklı mücadele tüm Afrika ve Üçüncü Dünya ülkelerinin desteğini kazanmıştır.

Gittikçe derinleşen ve gelişen mücadele karşısında zor durumda kalan ırkçılar ve emperyalistler, çeşitli yollara başvurdular. Halkı yatıştırmak, tarafları uzlaştırmak ve sömürüyü başka bir görünüm altında sürdürmek için konferanslar, sözümlere çözüm planları hazırladılar. Ama hiç bir zaman iktidarı Zimbabve halkına devretmeye yanaşmadılar.

Bir süre önce Zimbabve Yurtsever Cephesi önderleri Robert Mugabe ve Joshua Nkoma, İngiltere Dışişleri Bakanı David Owen ve Amerika Birleşik Devletlerinin Birleşmiş Milletlerdeki temsilcisi Andrew Young ile Malta Adasında görüşme masasına oturdular. Mugabe ve Nkoma görüşmelerde iktidarı derhal siyah çoğunluğa devredilmesini istediler. David Owen ile Andrew Young ise 1977'de öne sürülen ABD - İngiliz planında direttiler. Görüşmelerde somut bir anlaşma sağlanamadı.

Bununla birlikte ABD ve İngiliz temsilcileri, Yurtsever Cephenin, Rodezya'daki iktidarı geçici bir konseye devredilmesi yolundaki talebini kabul etmek zorunda kaldılar. Ancak Rodezya'daki mevcut durumu korumak için, Konsey içindeki yetki dağılımı konusunda anlaşmaya yanaşmadılar.

Zimbabve Yurtsever Cephesi önderleri, altı kişilik konseyin dört üyeliğinin kendilerine verilmesini istiyorlardı. İngiliz ve Amerikan temsilcileri ise, konseyin bir İngilizlin yönetiminde olmasını ve belirli bir süre için Barış Gücü Kuvvetlerinin Zimbabve'de bulunmasını şart koştu.

Görüşmelerden sonra ülkesine dönen İngiltere Dışişleri Bakanı David Owen, parlamentoda yaptığı konuşmada Zimbabve Yurtsever Cephesinin savaşı sürdürmeye kararlı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı.

Aynı günlerde Ian Smith ile Muzorewa arasında da Rodezya'da görüşmeler yapıyordu. İlmli liderler diye tanımlanan Muzorewa ve Sithole ırkçı beyaz azınlık rejimi ile uzlaşmadan yana idiler. Defalarca Smith ile masaya oturmuşlar, ancak bir türlü çözüme ulaşamamışlardı. Bunun nedeni, halkın mücadelesinin yükselmesi idi. Muzorewa, bu mücadeleye karşı çıkıyor ve "Ben bir din adamıyım, böylece çatışmalara vicdanım razı olmaz" diyordu. Oysa Zimbabve halkı kendi yolunu belirlemişti. ZANU'nun Başkanı ve Yurtsever Cephenin ortak lideri Robert Mugabe, bir süre önce Mozambik'in başkenti Maputo'da verdiği bir demeçte şöyle dedi: "...Silahlı mücadeleden hiç bir şekilde vaz geçilemez. Kendilerine ilimli diyen siyah liderlerin mücadeleyi zayıflatma ve yok etme çabalarına izin verilemez."

Çaresizlik içinde çırpınan Ian Smith rejimine, emperyalistlerden ve sosyal-emperyalistlerden başka Muzorewa gibi teslimiyetçiler de destek oldu. İrkçı rejim uluslararası alanda tecrit olmuş, bütün dünya halklarının ve Üçüncü

Dünya ülkelerinin tepkisini üzerine çekti. Birleşmiş Milletlerde defalarca mahkum edildi. Rodezya'ya karşı ambargo kararları alındı.

İan Smith, durumunu kurtarmak için yeni tertiplere girişti ve "iç çözüm" yollarını ortaya attı. Muzorewa ve Sithole gibi hainler, işte bu "iç çözüm" konusunda Zimbabve halkına rağmen Ian Smith ile anlaşılabilir.

Ancak Zimbabve halkı, bu "iç çözüm" planının iç yüzünü açığa çıkarttı. Zimbabve Afrika Halk Birliğinin Lusaka'da yayınladığı "Zimbabve Halkının Sesi" dergisi, bir makalesinde şöyle dedi: "Savaşan güçler asla silahlarını bırakmayacaktır. İç çözüm, hükümetin rengini siyahlaştırarak kurtuluş mücadelesini kırmayı amaçlayan son derece tehlikeli bir oyundur. Mücadele eden halk kitleleri ne bu yolla kandırılabilir, ne de onlara bu şekilde şantaj yapılabilir. Halk kitleleri, silahlarına daha sıkı sarılacaklar ve daha şiddetle ateş edeceklerdir."

Zimbabve Yurtsever Cephesinin önderi Robert Mugabe de 19 Ocakta Maputo'da yaptığı bir basın toplantısında, silahlı mücadeleyi sürdürmeye ve ırkçı Ian Smith rejiminin "iç çözüm" tertibini boşa çıkarmaya kararlı olduklarını açıkladı. Mugabe, Yurtsever Cephenin Zimbabve halkının tek meşru temsilcisi olduğunu tekrarladı ve Smith'in tezgahladığı sözümlere "iç çözümün" ölü doğduğunu belirtti.

Sovyetler Birliği'nin Afrika Boynuzunda giriştiği müdahaleler, bütün hızıyla sürüyor. Yüzlerine Afrika ülkelerinin "doğal müttefik" maskesini takan Yeni Çarlar, sömürgecilerin eski tertip ve taktiklerine başvuruyor. Genç Afrika devletlerinin karşı karşıya bulunduğu güçlüklerden yararlanmaya ve onların arasındaki bazı anlaşmazlıkları körüklemeye çalışıyor. Bu yolla bölgedeki nüfus alanlarını genişletmeyi planlıyor.

İngilizler, Somali'den çekilirken, Somalilerin yaşadığı Ogaden Bölgesini Etyopya'ya bıraktılar. Böylece iki ülkeyi ileride birbirine düşürmeyi hesapladılar. İngiliz emperyalistlerinin bıraktığı yerden sosyal-emperyalistler devam ettiler. Sonunda işi silahlı müdahaleye kadar vardılar.

Afrika Birliği Örgütü'nün ve tüm Afrika ülkelerinin talebi, Somali ile Etyopya arasındaki anlaşmazlıkların çözümlenmesiyle çözümlenmesidir. Afrika ülkeleri, bölgedeki yabancı müdahaleleri nefretle kınamaktadırlar.

Gambiya Devlet Başkanı Dauda Karaiba Jawara, Afrika'nın iç işlerine yabancı müdahalenin son bulmasını talep ettiklerini açıkladı. Jawara, "Afrikalıların sorunlarını Afrikalılar çözer" dedi.

Kamerun Devlet Başkanı Ahmadu Ahico da bir demeç vererek Afrika'nın, kendi sorunlarını bağımsız olarak kendi çözecek gücü bulacağını belirtti.

Senegal Devlet Başkanı Leopold Sedar Senghor ise, büyük devletlerin Afrika'dan uzak durmalarını istedi.

Sierra Leone Devlet Başkanı Siaka Stevens, bütün Afrika ülkelerini dış müdahalelere karşı direnişe çağırıyor. Stevens, Afrika Birliği Örgütü'nün arabulucu çabalarının da sonuna kadar desteklenmesi gerektiğini belirtti.

Öte yandan Afrika Birliği Örgütü Genel Sekreteri William Eteki, Arap Birliği Genel Sekreteri Mahmut Ri-

yad'a bir mesaj göndererek, örgütün Somali ile Etyopya arasındaki çatışmaya barışçı bir çözüm bulunması için çaba sarfettiğini bildirdi. Genel Sekreter Eteki mesajında, Afrika Birliği Örgütü'nün bu anlaşmazlığı Afrika Uzlaştırma Komitesi çerçevesinde çözmeye ve bu şekilde Afrika'ya herhangi bir yabancı müdahaleyi önlemeye çalıştığını belirtti.

Somali hükümeti, Sovyet tehdidi karşısında bir süre önce ülkede genel seferberlik ilan etti. Hükümet, Somali halkını ulusal ekonomiyi inşa çabalarını hızlandırmaya çağırdı. Bu münasebetle yayımlanan genel bildiride, bir kez daha Etyopya'ya ateş-kes çağrısında bulunuldu. Ancak bu çağrı da, diğerleri gibi sonuçsuz kaldı. Sovyetler Birliği, Etyopya'ya silah yığmaya devam etti. Bölgeye, yeni Kübalı birlikler gönderdi. Bizzat Kübalıların kullandığı uçaklar Somali'ye bomba yağdırdı. Rus Çarları çatışmaları körüklemek için ellerinden geleni yaptı.

Somali'nin Birleşmiş Milletler temsilcisi, geçen hafta Cenevre'de bir basın toplantısı düzenleyerek, yeni bir barış çağrısında bulundu. Temsilci, topyekün ateş-kes ilan edilmesini, bölgedeki yabancı kuvvetlerin geri çekilmesini ve Ogaden Bölgesinde yaşayan Somalili-

lere kendi geleceklerini tayin hakkının tanınmasını istedi. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin bölgede güç kazanmasının ileride yeni bir dünya savaşına yol açabileceğini belirtti.

Almanya'da yayımlanan "Der Spiegel" dergisine bir demeç veren Somali Devlet Başkanı Siad Barre, "Sovyetler Birliği'nin giriştiği faaliyetler, haddi bildirilmediği takdirde üçüncü bir dünya savaşına, hem de şimdi, yol açabilir" dedi. Barre, kara tehlike bulularından ilk damlaların Somali ve bölgedeki öteki ülkelerin üzerine düşmeye başladığını belirtti.



SIAD BARRE:

## "Rus uçakları Somali'yi bombalıyor"

Aşağıda, Siad Barre'nin "Der Spiegel" dergisine yaptığı açıklamaları kısaltarak yayınıyoruz. Önce sorunun ne olduğuna bir bakalım diyen Barre, bunun, Etyopya ile Ogaden'de bağımsızlığı için ayaklanan ezilen halk arasında bir mücadele olduğunu söyledi ve şöyle devam etti:

"Sovyetler Birliği, Küba ve diğer ülkeler, ülkemize zarar verebilmek için Somali'yi büyük bir çatışmanın içine çekmek istediler. Bu yolda her türlü bahane onlar için mübahdır. Sorunun, Kurtuluş savaşçıları ile Etyopya arasındaki bir çatışma olduğu gerçeğini bütün dünyaya açıklamaya çalıştık. Ne yazık ki, Batıda sadece sağır kulaklara rastladık.

"Şimdi biz, çatışmanın uluslararası bir duruma dönüşmesi ile karşı karşıyayız. Bugün artık bu çatışma, Afrika, Etyopya veya Somali'ye ait bir mesele olarak görünmüyor. Özellikle bir süper devlet için içine girdi. Somali bu yüzden, bütün ülkeleri, bu gayri meşru müdahaleye, bu kuvvet gösterisine karşı çıkmaya çağırıyor."

Barre, Somali'nin Ogaden'de düzenli birlikler bulundurup bulundurmadığı yolundaki bir soruya ise şöyle cevap verdi:

"Somali, bağımsızlığı için mücadele eden herkese yardım etmek istediği gibi Ogaden'deki kurtuluş savaşçılarına da desteklediğini hiç bir zaman gizlemedi. Somali, yabancı devletler müdahale ettiği zaman pratikte buna mecbur kalıncaya kadar mücadeleye katılmadı. Şimdi bizim düzenli birliklerimiz de mücadelenin içinde oldukları bir gerçek. Ancak yabancılar, içerilere kadar girdi."

"Somali'nin içlerine kadar mı?" diye soran "Der Spiegel" muhabirine Barre şu karşılığı verdi:

"Gayet tabii. Her gün uçaklar Somali içindeki hedeflere saldırarak bombalıyor."

Somali Devlet Başkanı daha sonra, kendi devlet sınırları içinde saldırıya uğradıklarını ve her gün bombalandıklarını da belirtti.

Somali'nin Hargessa kentinde günbegün saldırıya uğradığını bildiren Siad Barre, şöyle dedi:

"Sovyetler Birliği ve müttefikleri ile Etyopyalılar birlikte hareket ediyor. Maalesef İsrail de bu anlaşmazlığa karıştı. İsrail Dışişleri Bakanının açıklamaları, yanlış anlaşılacak gibi değil. O, 'Biz Etyopya'ya destekliyoruz' dedi."

"Der Spiegel" muhabiri, daha sonra şu soruyu yöneltti:

"Görüşmeler olsaydı, anlaşmazlığa nasıl bir barışçı çözüm düşüncünüzü?"

Barre "Sovyetler Birliği, bir tarafta söz hakkına sahip olduğu sürece bu, bir faraziye sorudur. Sovyetler, Batı'yı tarafsızlaştırdı, savaşlarını sürdürüyorlar. Bu durumda barış nasıl olur? Eğer Batılılar, Avrupalılar, açık bir tavır alır ve güç dengelerini yeniden kurarlarsa, ancak o zaman."

Siad Barre, "Ogaden halkının kendi kaderini tayin hakkını hâlâ barış için şart koşuyor musunuz?" şeklindeki bir soruya da şöyle cevap verdi:

"Evet, bundan vaz geçmiyoruz. Ancak kurtuluş savaşçıları bağımsız olma veya hatta Etyopya Devletine bağlı kalma yolunda bir karar alırlarsa, buna karşı diyecek bir şeyimiz yok. Sovyetler Birliği, her zaman barıştan yana olduğunu ileri sürüyor. Fakat barış gelmeyecek. İhtisası kötü, ama gerçek olan da bu."

Bütün Afrika'nın arkalarında olduğunu belirten Barre, "Bölgede bugünkü politik gelişmeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?" şeklindeki diğer bir soruya ise şu karşılığı verdi:

"Kötü, çok kötü. Tehlike, kara tehlike bulularını görüyorum. Somali'ye ve bölgedeki diğer ülkelere bu buhuttardan ilk damlalar düşüyor. Bir çok ülkenin büyük baskılara maruz kalacağı düşüncesindeyim. Sovyetler Birliği'nin faaliyetleri, haddi bildirilmediği takdirde, üçüncü bir dünya savaşına yol açabilir, hem de şimdi. Zannetmeyin ki, bundan Batı dünyasının petrol ikmalini zarar görmeyecektir. Tekrarlıyorum: Eğer bu gidiş olurlarsa, gelecek için durumu kötü görüyorum."



Şehitlerimiz

Bizim şehitlerimiz  
Bahara ulaşan ağaçlar gibidir  
Kökleri derin mi derin  
Halk toprağının bağrında

Edirne'den Ardahan'a  
Bir ses gider dolu-dizgin  
Erhan gider  
Gökhan gider  
Gerek yok telgraf tellerine

Birkaç namussuz kurşun  
Nasıl almış canı  
Görün Malatya'yı  
Görün İstanbul'u  
Daha da bilemiş hıncını

Toprağa serpilmiş  
Milyonlarca tohumuz  
Gün atanda usul usul  
Bir bakmışsın  
Milyona mily onlar olmuşuz

Sözümüz giz değildir  
Gözümüz irakta  
Çatal yürek durur mu hey  
Üç-beş serseri kurşuna

## İGD'lilerin Aziz Nesin'e saldırısını protesto ediyoruz

13 Şubat'ta Spor ve Sergi Sarayında, DİSK'in on birinci kuruluş yıldönümü kutlandı. Geceye DİSK'in davetlisi olarak gelen bir çok konuk vardı. Bir de davetsiz "konuklar" vardı: İşçi sınıfıyla en küçük bir ilgisi olmayan İGD'li beslemeler. Bunlar, gecenin davetlilerinden Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Aziz Nesin'e koro halinde hakarette bulundular.

Peki, neydi bu revizyonistlerin A.Nesin'e saldırmaktan amacı? İGD'liler, geçen yıl düzenlenen Nazım Hikmet Gece-sindeki hırsızlıklarının açığa çıkmasından telaşa kapılmışlardı. Türkiye Yazarlar Sendikası'nın kendilerini mahkemeye vermesinden korkuyor ve sendika başkanına sözümona gözdağı veriyorlardı. Ayrıca Aziz Nesin, Maden-İş yöneticilerinin MESS grevi sırasındaki işçi düşmanlıklarını ve ihanetlerini eleştiren yazılar yazmıştı. Bu yazılar da, sosyal-emperyalistlerin hizmetkarlarını çığına çevirmişti.

İGD'liler, Türkiyeli yazarlara saldırmaya cesaretini nereden alıyorlardı? Onlara bu cesareti veren, Kremlin'deki Brejnev revizyonistlerinden başkası değildi. Nitekim, İGD'lilerin Aziz Nesin'e sövdükleri gecede bir yandan da "Yaşasın Rusya!" diye bağırarak bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Rus uşaklarının, aslında bütün Türkiyeli yazarları hedef alan bu iğrenç saldırısını protesto ediyoruz. Ülkemizin bütün yurtsever yazar ve sanatçıları, sosyal-emperyalistlerin ve onların uşaklarının her türlü tehdit ve saldırısına kararlılıkla karşı çıkacaktır. Türkiye'nin sanat ve kültür emekçileri, "Yaşasın Rusya!" diye bağırarak bir avuç beslemenin karşısına, hep birlikte "Yaşasın Bağımsız Türkiye!" diye haykırarak dikilecektir.

## "ASKERİN TÜRKÜSÜ" Sovyet halkının anti-faşist direnişini aşağılıyor

Nezih Coş

11 Şubat Cumartesi akşamı televizyonda "Askerin Türküsü" adlı 1959 yapımı bir Rus filmi gösterildi. Yönetmen Grigori Çukray, bu filmde "savaşı kötülemeyi amaçlayan bir konu seçtiğini belirtiyor. Gerçekten de "Askerin Türküsü" her sahnesinde "bakın bu savaş ne kötü bir şey" diyen bir film olmuş. Çukray, Lenin'in ülkesinde, onun "haklı savaş-haksız savaş" ayrımını hiç önemsememiş. Yönetmen, karşı çıkılacak birçok haksız savaş dururken, Sovyet halkının ülkesini işgal eden Alman emperyalistlerine karşı verdiği haklı savaşı kötülüyor. Başında Stalin'in bulunduğu devrimci Sovyetler Birliği Komünist Partisi önderliğinde sürdürülen şanlı yurt savunması mücadelesini aşağılıyor. Film, bu haklı mücadelenin bütün anlamını ortadan kaldırıyor. Filmdeki savaşın emperyalizme ve faşizme karşı bir savaş olduğunu hiç anlamıyoruz. Filmdeki kahramanlardan hiç birinin haklı mücadelenin coşkusu ve azmi içinde görmek mümkün değil.

"Askerin Türküsü" tam tersine, Sovyet Kızıl Ordu askerlerini her yönden yozlaşmış, kahraman Sovyet halkını da savaşmaktan bıkmış, yalın ve bezgin gösteriyor. Yönetmen Çukray'ın Kızıl Ordusu, tümüyle kişisel meselelerini, kadın tutkularını, küçük çıkarlarını ön planda tutan insanlardan kuruludur. Örneğin, filmin başkahramanı Alyoşa, savaşmaktan korkan 19 yaşında bir muhaberci gençtir. Alyoşa, film boyunca, ülkesini işgal eden emperyalistlere karşı mücadeleyi değil köyündeki anasını görebilmeyi, evinin damını onarmayı düşünür hep.



## Sinemalarımızda bir Rus korsan filmi

Geçtiğimiz hafta İstanbul, Beyoğlu Atlas Sinemasında "Define Adası" adlı yeni bir Rus filmi oynatılmaya başlandı. İki yıl önce de Sinematek Derneği, büyük övgülerle, konusu 1850 ABD'sinde geçen Rus - Küba ortak yapımı bir kovboy filmi (Kesik Başlı Süvari) göstermişti. Sosyal-emperyalistler batının bütün gerici sanat mirasına sahip çıkıyorlar. ASA adlı haber ajansının ithal ettiği bu korsan filmi de bunun başka bir örneği.

Yevgeni Fridman adlı bir yönetmen, İskoçyalı yazar Robert Stevenson'ın 1883'te yazdığı serüven romanını ayrı adla sinemaya aktarmış. Korsan definesi peşindeki bir İngiliz doktoru ve yarıcı ile 15 yaşındaki bir çocuğun deniz serüvenleri, korsanlarla mücadeleleri... Defineyi ele geçirmek için birbirleriyle boğazlaşan yağmacılar... ASA, verdiği ilanlarla bu Rus korsan filmine çocukları da çağırıyor. Oysa filmin çocuklara yararlı hiç bir olumlu fikri yok. Filmde fon müziği olarak da burjuva melodileri çalınıyor. Film, ASA'nın reklamlarına rağmen boş salona gösteriliyor.

Biz bu korsan hikayesini özellikle "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırarak sosyal-emperyalizm uşaklarına, İGD'li beslemelere layık görüyoruz. Gitsinler, feyz ve ibret alsınlar "Define Adası"ndan...



Alyoşa'nın bindiği trendeki Kızıl Ordu askerlerinin konuşmaları ise içler acısıdır. Tamamen yozlaşmış durumda gösterilen bu askerler, birbirleriyle şakaşırken kadından başka bir şeyden söz etmezler. İçlerinden birisi ballandıra ballandıra savaş sırasında evli bir kadınlanasıl yattığını anlatır.

Bir de Alyoşa'nın bir askerinin kendisiyle gönderdiği sabunları şehirde, askerinin karısına teslim ettiği sahne var. Burada, kocası cephede çarpışan kadının başka bir Kızıl Ordu askeriyle yattığını görürüz. Anlaşıldığına göre kadın kazancını bu yolla sağlamakta ve savaş şartlarına göre oldukça rahat bir hayat sürmektedir. Kadın, Alyoşa'ya "Yüzüme öyle bakma. Bunu anlamak için daha çok gençsin" der. Çukray'ın anti-faşist savaş sırasındaki Kızıl Ordu askerlerine ve Sovyet kadınına bakışı işte budur. Ona göre bu savaş evli kadınları fahişelik yapmaya bile mecbur bırakmıştır. Bu aslında, yurt savunması için mücadele veren Sovyet kadınlarının gerçek durumu değil, Çukray gibi burjuvaların düşüncesidir.

Askerin Türküsü filmi, bu kadarla kalmamakta, Kızıl Orduyu ahlaksızlığın yanı sıra rüşvetin, disiplinsizliğin kol gezdiği bir ordu olarak göstermektedir. Özel askeri trenin nöbetçi eri, bir kutu konser ve karşılığında Alyoşa'yı trene almakta ve görevini hiçe sayabilmektedir. Çukray, Kızıl Ordu içindeki bu rüşvetçi tipini de üstüne basa basa anlatmaktadır.

"Askerin Türküsü"nde sivil halk da büyük bir yalınlık, bezginlik içinde yansıtılıyor. Bir istasyon meydanında savaş haberlerinin iletiği radyo hoparlöründen, güneyde Sovyet Ordusunun geri çekildiği işitilir. Ve meydana insanları görürüz. Karşımızda yorgun, bezmiş, usanmış yüzler vardır. Ezik, tükenmiş kişilerdir hepsi. Hoparlörden duyulan ses, direnen Sovyet halkının sesi değildir. Bu sahne, Alman emperyalistlerinin savaş sırasındaki propaganda filmlerini andırıyor.

Bu kişilerin hiç biri, tarihi Stalingrad savunmasını gerçekleştiren, yurtlarından Alman emperyalistlerini söküp atan, onları önlerine katıp kovalayan, yurdunu savunmak için 25 milyon şehit veren devrimci halkın insanları değildir. Hepsisi de Kruşçev revizyonistlerinin burjuva mayasıyla yoğrulmuş tipleridir.

"Askerin Türküsü", devrimci kanranamlık anlayışını da saptırmaktadır. Korkak bir gence tesadüfen yok ettiği iki tank nedeniyle madalya verilmesi gösteren film, Sovyet halkının bilinçle, azimle mücadele eden, bu uğurda korkmadan, çekinmeden canlarını veren milyonlarca gerçek kahramanının unutturulmaya çalışılmaktadır.

"Askerin Türküsü"nü seyirciye benimsetmeye çalıştığı fikir, emperyalist işgale karşı direnmeme, mücadele etmeme, yurdunu koruma yerine canını kurtarma ve bireysel tutkuları peşinde koşma fikridir. Revizyonistlerden, Tercüman gazetesine kadar tüm gericilerin övdüğü film, Sovyet halkının zengin mücadele mirasına ihanet içinde bulunmakta ve Brejnev revizyonistlerinin devrim düşmanı siyasetlerine hizmet etmektedir.

Türkiye televizyonu, ülkemizin Rus sosyal-emperyalizminin saldırı tehdidi altında bulunduğu bugünkü şartlarda, "Askerin Türküsü" gibi emperyalist işgale karşı yalınlık ve teslimiyet körükleyen filmler değil, mücadele ruhunu güçlendiren filmler göstermelidir.